BIBLIOTECA CENTRALĂ
„ASTRA" SIBIU

ANUL I. No. 56. — 6 pagini 3 lei — Miercuri 28 Aprilie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOŞ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcţia Administraţia 4-85.82; Redacţia 4-84.34

ABONAMENTE:

Comune urbane		Comune rurale	
1 an	Lei 70	1 an	Lei 560
6 luni	„ 35	6 luni	„ 250
3 luni	„ 17	3 luni	„ 125

Climat ardelean

După o nouă infuzie de bucovinism în Cernăuţii aceia neguroşi, dar plini de aerul tare al munţilor apropiaţi, în Cernăuţii dominaţi de silueta multimilionară a lui Anhauch, dar şi ai unui superb tineret verde, care rezistă tuturor sirenelor de club — şi există destule cluburi politice la Cernăuţi! — şi insinuantului dolce farniente al moldovenismului de odinioară, şi care înţelege să lupte cu tot entusiasmul sufletului său generos în orice domenii, de-au ajuns chiar să ne sperie, — am plecat la Cluj unde m'a chemat datoria atât de plăcut impusă, ca să ascult, pe lângă pasul ştiinţific al atâtor candidaţi, şi inima Ardealului, pe care l'am învăţat să-l iubesc încă depe când răsuna acolo glasul maghiarilor în categoric şi sălbatic şovinism.

Contactul cu Ardealul se resimte imediat, dela Braşov. E un peisagiu pe care-l apreciezi nu numai după calitatea patrulaterului din geamul compartimentului, ci şi după oamenii par'că mai aspri, cari îşi poartă cu dârzenie, în orice împrejurare, viaţa.

Au un suflet drept ca o înălţare de brad Ardelenii ăştia.

Creşte, în pământul transilvan, o inimă cum şi-o doreşte întreaga ţară — cea curată, bună şi sănătoasă.

Dar e şi multă suferinţă în crăiila lui Avram Iancu. Munţii moţilor mai gem noaptea, de par'c'ar fi oameni apăsaţi de călcâiul unei brute. Bucovina şi-l are pe Anhauch, Ardealul pe diferiţii Tischleri, cari hohotesc sarcastic peste obida moţească.

Totuşi, Ardealul are şi lucruri, pe cari nimeni nu i le poate răpi. Nici ovreii aceia, cari la Cluj, ca şi la Chişinău şi Cernăuţi, îşi poartă vulgar şi provocător impertinenţa, şi nici maghiarimea ridiculă în grandomania ei asiată, nu reuşesc să turbure o anumită lumină, care aparţine exclusiv marei Transilvanii.

Oricine intră în Ardeal, e imposibil să nu simtă că pe aici au trecut ca un vifor Iancu şi Horia cu ai săi. Umbra lor mai adie prin munţi. Îi vezi în brazi, în munţi, în moţi, — pretutindeni.

Intr'un Ardeal, în care Avram Iancu şi Horia, Cloşca şi Crişan sunt permanente, românismul trebuie să se afirme integral până 'n cele din urmă.

Numele lor, numai, şi ţara de peste Carpaţi are ziduri de fier pentru rezistenţa împotriva oricărei tentative de cotropire morală sau chiar fizică — aşa că nici o svârcolire pestană nu va clinti măcar un milimetru din sumbra seninătate a moţului încleştat cu picioarele în stânca natală.

Din dârzenia ardeleană s'a realizat şi poezia de adânci tării a lui Lucian Blaga.

Şi tot ardeleană e trăirea în eternitate a ţăranului depe Someş, de care doar bunul Dumnezeu se 'ngrijeşte, că statul...

Iar peste toate acestea se'ntinde, ca un cer, aripa de arhanghel a unui suflet de aur — aripa sufletului lui Ion I. Moţa.

O, Ardeal al marilor noastre trăinicii de neam mândru, fără teamă! Iţi aud şi acuma inima.

Bate ca inima lui Horia...

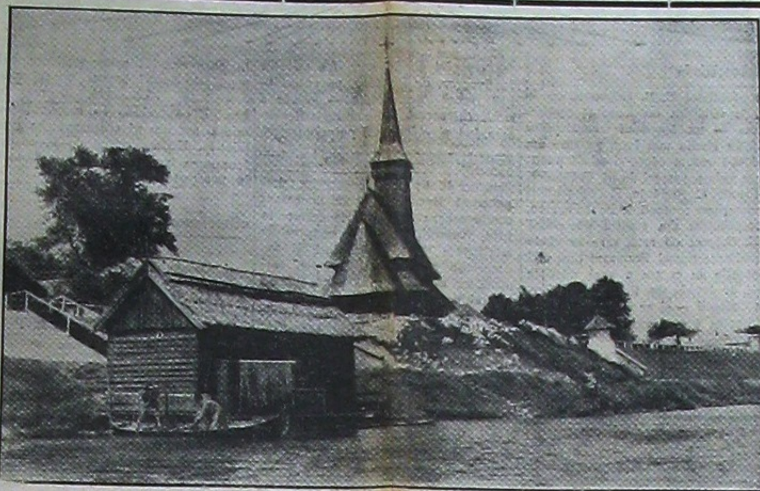
Iar moţii aşteaptă. Aşteaptă ca şi atunci, neclintiţi, cu faţa la Soarele, care va răsări şi pentru ei.

Atunci, la Cluj se va vorbi numai româneşte.

Scumpii noştri grofi vor trebui să-şi plimbe aiurea beţiile şi spleenul, care se afişează insistent ca un coş de fabrică pe fundalul de cetini al acestui peisagiu din orice munte transilvan...

Asta, chiar dacă d. Bethlen s'ar supăra din nou!

DRAGOŞ PROTOPOPESCU

Vederi dela Muzeul Satului (Parcul Naţional)

Hegemonia palestinienilor în România

Am început să ne izbim la tot pasul în viaţa noastră de toate zilele de anumite fapte mici şi neînsemnate în aparenţă, însă cari examinate mai de aproape iau proporţii şi culori cu adevărat simbolice. Iată de pildă un caz:

Printr'un capriciu al cronologiei gregoriene, ziua de întâi Maiu a căzut în ajun de Paşte. Adică tocmai în ziua când, bucurându-se de libertate, funcţionarii, muncitorii din fabrici şi ateliere, oamenii săraci şi necăjiţi în genere, pot să-şi facă în linişte cumpărăturile necesare pentru sfintele sărbători de a doua zi.

Având în vedere această circumstanţă şi sesizată fiind de negustorii băştinaşi din întreaga ţară, CAMERA DE COMERŢ ŞI INDUSTRIE din Bucureşti a făcut demersurile necesare pe lângă Ministerul muncii, pentru ca magazinele să fie deschise în ajun de Paşte, aşa precum e şi drept şi normal. Altmintreli, dacă s'ar fi ţinut seamă numai de considerentul că trebue să se respecte musai serbarea bolşevică de întâi Maiu, iar magazinele ar fi fost obligate să închidă, s'ar fi adus prejudicii grave atât negoţului cinstit, cât şi marei masse de consumatori nevoiaşi cari nu s'ar mai fi putut aproviziona cu cele de trebuinţă.

Printr'o ciudată derogare dela normele sale tradiţionale de conduită şi probabil că în absenţa d-lui IANCU NISTOR

Ministrul muncii a adoptat punctul de vedere al Camerii de Comerţ din Bucureşti şi a dispus ca în ajunul Paştilor magazinele să fie deschise, urmând ca, drept compensaţie, să stea cu obloanele trase în ziua a treia de Paşti.

Toată lumea a răsuflat uşurată şi mulţi dintre noi ajunsesem să ne felicităm în forul nostru interior, văzând că sunt posibile şi la noi măsuri administrative în consens cu bunul simţ şi cu logica cea mai elementară. Bucuria noastră a fost însă de scurtă durată, fiindcă dispoziţiunea ministerului

dată într'un moment de zăpăceală, a nemulţumit o categorie foarte restrânsă de haimanale, care nu înţelege nici odată să cedeze o poziţie fără bătălie în regulă: a nemulţumit pe comunişti, pe dinamitarzi, pe golani şi pe agenţii provocatori ai Moscovei. Iar aceştia au şi reacţionat în adevăr, cu promptitudinea şi cu obrăznicia caracteristică jidanului. *(Fiindcă uitai să vă atrag atenţia că bolşevismul, golănia şi funcţiunea de agent provocator şi de obrasnic prin predestinare şi vocaţie, sunt tot atâtea atribute cari isvorăsc din una şi aceiaş esenţă: iudaismul).*

Şi cum credeţi că a reacţionat acest gunoi social? Nu direct, deoarece d. Nistor are democraticul obiceiu de a nu lua în consideraţie decât demersurile unor corpuri legal constituite. Babonţii şi comuniştii, nebucurându-se încă de acest avantagiu formal, au recurs la bunele oficii ale Camerii de comerţ *«româno»-palestiniene*, care luând afacerea în mână şi organizând contra-intervenţii prompte, a reuşit să aducă lucrurile la normal, adică la absurd.

Faptul s'a petrecut aşa: o numeroasă delegaţie de palestinieni alcătuită din două persoane, s'a prezentat d-lui Nistor şi i-a arătat că în ajun de Paşte nu e numai întâi de Maiu, ci şi Sâmbătă, adică zi a săptămânii prăsnuită de Sinagogă cu repaos, cântece şi rugăciuni. Că astfel fiind situaţia şi luând în consideraţie şi împrejurarea că în ziua aceea negustorii ovrei ţin morţiş să respecte Şabăsul integralmente şi să-şi închidă prin urmare şi dughenile, ar fi neleal ca să se permită goimilor — cari sunt nişte simpli minoritari în comerţ — să facă dever mare în ziua aceea. Ergo: din moment ce majoritarii ovrei nu vor să lucreze în Sâmbăta Paştilor, autorităţile creştine trebue SA OBLIGE şi pe minoritarii români să se poarte la fel cu majoritarii din branşa lor.

i s'a părut foarte temeinic acest raţionament şi a revenit asupra primei măsuri a ministerului, ordonând ca pe ziua de întâi Maiu *(ajun de Paşte)* magazinele să fie închise. Cu alte cuvinte,

o mână de agitatori jidani a putut să facă să precumpănească un capriciu al său, criminal şi stupid, asupra celor mai legitime nevoi şi asupra celor mai sacre obiceiuri a paisprezece milioane de români cuminţi, muncitori, săraci şi profund scârbiţi.

Să ne indignăm?

Şi i-am inteţi poate convingerea că e pe calea cea bună şi că e deci obligat ca în ziua de Paşte să ne constrângă să purtăm talăs, să mâncăm matzăs în loc de pască şi în loc de HRISTOS A INVIAT, să psalmodiem pe nas asemenea heidenilor.

Iată unde am ajuns. Şi pe legea mea, o merităm. Prea suntem nătăfleţi.

Nicolae Bogdan

Cetiţi în pag. III: *Doctorul Lupu a urlat la Chişinău;*

pag. IV-a: *Arestarea d-lui farmacist Vasile Iasinski;*

în pag. VI-a: *Moartea ţărănismului.*

Crima d-lui Valer Pop
sau
Sărindarul anti-bolşevic!

Dacă vă miră titlul, titlul acesta — şi ştiu şi pricep că vă miră! — cu toate astea lucrul ar putea să pară aşa, fiindcă de câteva zile Sărindarul face o ferventă profesie de credinţă anti-bolşevică pe toate coloanele lui. «Maxiştii» cei mai deochiaţi şi cei mai fanatici adepţi ai internaţionalei a III-a, toţi cu prăvălii pe Sărindar şi cu familii pe strada Dudeşti s'au ridicat într'o revoltă patetică, pe toate calmările lor, împotriva unor tendinţe comuniste de care se pare că Statul nostru de azi s'a făcut vinovat.

Nu mai vorbesc de Marx, nici de Lenin, — dar au uitat aceşti înflăcăraţi camarazi chiar pe tovarăşul Bujor, pe incomparabilul Brănzovenescu-Iaşi şi pe Ana Pauker care străjuiau până ieri ca nişte semne tutelare şi ca nişte icoane peste rotativele lor.

Mă rog, domnii ăştia cu toate că au pistrui ideologici pe conştiinţă, cu toate că descind din Galiţia, cu toate că îl admiră pe Leon Blum cutoatecă nu bagă de seamă nicio spânzurătoare şi nici o temniţă din «social-democraţia» de peste Nistru—ocupaţi, cum sunt, să numere câte geamuri sparg din când în când studenţii naţionalişti — cu toate astea, vă repet, patronii de opinie publică din Sărindar se revoltă azi împotriva comunismului... Şi ce revoltă!

Dar ce s'a întâmplat, oare, o să întrebaţi — ce l-a găsit?

Uite, l-a găsit... un proect de lege al d-lui Valer Pop!

Şi e o întreagă poveste aici... Aţi aflat d-voastră, de pildă, că principiul proprietăţii se găseşte grav ameninţat azi de proectul de lege al ministrului de industrie? Dacă n'aţi aflat, v'o spune d. Brănişteanu aseară — şi cu el nu se încurcă nimeni când e vorba de principii şi de idei! El merge până în pânzele albe: asta, zice el, se cheamă că e pur şi simplu comunism; şi n'avem nevoe de comunism adaugă răspicat fanaticul.

Dar când zic «Brănişteanu», asta nu e decât un nume, — «un nume» dacă vreţi (un nume sau aşa ceva! un nume sau un pseudonim...) cu el însă, cu d. Braunştein ăsta, ţipă în cor toţi contrabandiştii de galoşi şi doctrine, toţi incendiatorii sufletului naţional, toţi honigmanii într'un cuvânt, toată Galiţia care pute şi scuipă cerneală de două ori pe zi în ţară la noi.

S'au ridicat astfel, — de pe aceste baricade chiar! — vehemente proteste pentru apărarea «proprietăţii» şi a principiilor burgheze.

Tovarăşii Anei Pauker sunt, acum, anti-comunişti... dela girantul iresponsabil până la directorul anonim! Un singur proect de lege al d-lui Valer Pop a avut acest miraculos efect... Bravo, d-le Pop!

Toţi vor să se respecte aşezările lor tradiţionale...

Dar iată că am spus cuvântul — şi că nu mai pot să glumesc!

AŞEZARILE LOR, într'adevăr, fiindcă de asta e vorba, nu de altceva.

Eu nu cunosc proectul d-lui Valer Pop. La timpul lui, am să-l discut — dar cu bună credinţă! Sunt sigur totuş că «principiul proprietăţii» destul de grav atins până azi, nu va putea primi încă o lovitură tocmai dela cel mai cuminte ministru din guvernul de azi. Sunt sigur însă tot atât de mult că şi principiul naţional, permanent insultat de toate guvernele noastre, se va găsi apărat de data asta în proectul ministrului de industrie.

Şi acum aţi priceput, cred, dece Sărindarii şi-au schimbat la repezeală... doctrina, fără totuş să-şi schimbe pigmenţii care le dau culoarea, invariabil roşu, şi le explică impertinenţa caracteristic galiţiană.

Crima d-lui Valer Pop, s'o spunem mai repede, e aceasta: MINISTRUL DE INDUSTRIE S'A GANDIT CA IN INTREPRINDERILE ROMANEŞTI TREBUE SA-ŞI GASIASCA SALARII ŞI MUNCA TOŢI ACEIA CARI N'AU ISBUTIT PANA AZI, IN ŢARA LOR, DECAT SA MOARA DE FOAME! INDUSTRIILE ROMANEŞTI TREBUE SA AIBA PERSONAL ROMANESC, SA HRANEASCA PE ROMANI MAI INTAI.

Proprietatea va trebui să fie românească — şi, dacă asta e o «atingere», atunci toată ţara e de acord!

Dar mai e încă ceva — şi aici vreau să întârzii un minut: d. Brănişteanu poate să ne propună în fiecare zi regimul d-lui Leon Blum, unde se confiscă uzinele, iar proprietarii, patronii sunt sequestraţi ca răufăcători; dar dacă luăm o măsură care apără elementul românesc, care apără Patria, într'un cuvânt — atunci... d. Braunstein ţipă că suntem bolşevici!

Ei bine, dacă asta e bolşevismul, atunci noi mărturisim că suntem cam de mult... Şi eu mă înscriu de pe acum, merg bucuros — şi sper că veţi merge toţi, tineri şomeuri români cari muriţi în ţară bogată! — subt drapelul roşu... al d-lui Valer Pop.

TOMA VLĂDESCU

LAFONTAINE REDIVIVUS

scrie „Dimineaţa" de eri

D. Nicolae Bivol, fost primar al Chişinăului, spune că, după ce a stat 3 ani în rezervă, se prezintă din nou în faţa cetăţenilor, cărora le vorbeşte nu în numele său, ci în acela al comunelor cetăţeneşti de muncitori, meseriaşi, funcţionari particulari şi intelectuali neînregimentaţi în partide".

E bine că d. BIVOL a făcut această precizare democratică, pentru că altfel am fi căzut în cine ştie ce regretabilă confuzie: am fi crezut că d-sa vorbeşte în numele d-nei BIVOLIŢE, al Sir BOULUI, ori a Excelenţei Sale VIŢELUL, podoaba cirezei.

Ne garantăm totuşi, în cazul că d-sa se va încăpăţâna să rămână în partidul naţional-cornut-ţărănesc, că nu va ajunge şi pe la abator...

DALAI LAMA E BOLNAV

Telegramele anunţă că Dalai Lama e bolnav. In cercurile politice se crede că succesorul lui va fi d. Grig. Iunian, care a început să gândească în stil confucian de când a făcut fuziunea cu «LOGODNICUL AIUREL»II».

Dealtmintreli acesta din urmă este pe punctul de a definitiva un nou sistem de mitologie democratică, în credinţa că numai aşa va putea face cu eficacitate concurenţă naţionalismului.

AGITAŢIA CARCIUMARILOR DIN CHIŞINAU

Am arătat ieri că d. dr. N. Lupu a plecat la Chişinău, unde a ţinut un fulminant discurs, ascultat de ... persoane şi de d. Pan Halippa. Un ziar naţional-ţărănist ne furnizează acest interesant incident: La coborîrea din tren, d. dr. N. Lupu a cerut un pahar de lapte. Evenimentul a produs consternare în tot oraşul şi cârciumarii au expediat de urgenţă o telegramă d-lui I. Mihalache, aducându-i la cunoştinţă dezastrul. In strada Corăbiei s'a ţinut imediat o şedinţă la care s'a redactat acest ordin, telegrafiat imediat d-lui dr. N. Lupu:

«Bea vin. Stop. Scandal. Stop. Fără sifon. Stop».

Interpretând greşit telegrama, d. dr. N. Lupu nu numai c'a băut de i-a speriat pe cetăţenii din Chişinău dar şi i-a făcut d-lui Pan Halippa un scandal formidabil, în decursul căruia au fost sparte numai sticle de vin (consumat).

MAI TARI CA AMERICANII!

Un american, doctorul G. Carver, a reuşit să scoată dintr'o singură familie de plante 285 produse diferite.

Dar tot noi mai tari!

D. I. Mihalache a făcut carieră politică dintr'un singur costum naţional...

Doctoraşul fără voe

„Concentrarea" instituţiunilor

Va să zică o nouă concentrare, un nou — sau poate mai multe noui proecte pentru îndrumarea tineretului, care îndrumare se hotărăşte fie la un banchet sau l... un «soare», fie într'un cabinet oficial cu domni deputaţi şi alţi «oameni de stat».

Aceste sisteme de îndrumare — de orientare a tineretului încep simplu: un domn se ridică şi ţine un discurs (ah, teribile, sufocante au ajuns discursurile astea). Adunarea aplaudă îndelung, repetat. Domnu care a ţinut discursul se'nclină, zâmbeşte — sau scrutează violent din ochi adunarea şi vine altul care face la fel. Toţi de sigur în haine negre. Momentul este solemn. E vorba doar de tineretul ţării, de viitorul neamului. Unul din aceşti oficiali a vorbit deunăzi de această problemă a tineretului decretând veacul în curs ca un veac de realizare a idealului naţional.

Suntem de aceiaşi părere (cel puţin aici) dar cu oarecari rezerve.

De pildă, sunt sigur că realizarea unei Românii noui n'o va închega în nici-un caz tineretul partidului naţional-liberal, nici tineretul partidului naţional-ţărănesc (ăla cu doctoru Lupu, cu doctoru Ion Mihalache şi alţi doctori) şi nici chiar Ilarie Dobridor cu cozii lui care îşi luară ţoalele şi fugiră de subt aripile ocrotitoare (vai!) ale ţuicarilor din partid.

Mai mult! Suntem tot atât de siguri că nu o concentrare a istituţiilor poate determina o nouă viaţă, de sobrietate, de corectitudine, de muncă, de trăire adâncă în fiinţa neamului, de jertfă.

Prin concentrarea acestor instituţiuni nu s'a făcut altceva decât să se diminueze rolul fiecăreia în parte. Pentrucă această concentrare este un act politic interesat, de partid, sau de... altceva.

Eu cred că munca nu poate fi demonstrativă. Or domnii ăştia vor să fie tocmai demonstrativă.

Şi — în curând — dacă vor îndeplini şi acest proect (avem suficiente motive să ne îndoim) veţi vedea rezultatele: forţă- amenzi, pedepse.

Vor deveni tinerii: «lopeţi, târnăcoape, unelte, de «muncă» şi politice, dar nu cu aceste unelte merge istoria ci cu alţii, cu nebunii dacă vreţi, cu ăia care îşi iau brazdă pe grumaz şi o poartă departe, sângerând şi murind pentru legea neamului.

Gabriel Bălănescu

Insemnări depe front

Talavera dela Reina

de **NICOLAE TOTU**

Simt o mare emoţie când iscălesc angajamentul pentru durata războiului. Specificăm pe el că renunţăm la soldă în folosul Crucei Roşii. Mergem apoi să ni se dea echipamentul. Hainele sunt prea mici pentru mine şi prea mari pentru părintele Dumitrescu. Lui Bănică deşi înalt, — este mai subţire — îi vin minunat; aş putea spune că lui îi vin cel mai bine. Bocancii însă nu se găsesc pe măsura lui. Acolo oamenii sunt de statură potrivită. Bănică este pentru ei un uriaş.

In câteva minute suntem soldaţi spanioli din Tercio. Imbrăcămintea însă este cam uşoară. Pentru mine este prea mică, încât nu mai încape nici o flanea pe dedesubt. Am fost nevoit să dau haina la croitor care mi-a mai adăugat stofă. Neavând de aceiaşi culoare şi la mânecі, mi-a pus din alt postav. Haina mea are un aspect nostim, vărgat.

Mergem gravi pe stradă salutând ofiţerii.

Apoi ne prezentăm la compania noastră instalată într'o şcoală. Acolo dăm peste locotenentul Prado, care vorbeşte bine franţuzeşte. Ii spunem cine suntem şi pentru ce am venit să luptăm. Entuziasmat merge cu noi şi ne face cinste cu câte un rom. Ce păcat că mai târziu nu s'a purtat asemenea cu noi. De altfel era singurul cu care nu ne-am înţeles prea bine. Tânăr, fără experienţă.

Ca să facem economie mâncăm acasă câte ceva cumpărat din oraş. Numai Conu Alecu mănâncă la restaurant, el fiind mai slăbuţ trebuia să se alimenteze mai bine.

Noaptea am răcit grozav. A doua zi temperatură cred 40°. Nu pot merge la cazarmă, la instrucţie. Vine doctorul companiei, care când vede ce temperatură am, vrea să mă interneze la spital. Aşa rău şi cu temperatură am fost tot timpul la Talavera dela Reine, încât eu nu am putut face nici de fel instrucţie. Ion Moţa era foarte supărat că m'am îmbolnăvit. Se temea că se va descompleta echipa şi nu vom putea fi împreună pe front. Să-mi fi fost ori cât de rău şi n'aş fi rămas pe loc, pentrucă nu concepeam eu să viu în Spania şi să stau în spital. Am avut noroc de o băbuţă, proprietara hotelului. Avea înfăţişarea Mamei Pădurii, dar m'a îngrijit cu un devotament rar. Nu mâncam decât zeamă de portocale. Bănică mi le storcea într'un pahar. A căzut şi părintele bolnav, spre marea disperare a lui Ionel Moţa, care vedea cum ne înbolnăvim pe rând. Toţi au avut un fel de gripă, dar am consumat-o pe picioare, nu am voit să stăm în pat. Singur Bănică a scăpat. Nu mai am răbdare nici eu şi mă scol din pat, deşi temperatura se menţinea. De altfel aşa cu fierbinţeală am şi plecat spre Toledo.

Stăteam în pat singur în casă, departe de ai mei şi în mirajul temperaturei vedeam ţara, locuinţa mea, familia. Mă cuprindea o descurajare de moarte. Afară vremea rea, ploaie şi frig; nu atât frig, cât umezeală. Pe front poţi muri cu entuziasm, cu fericire, dar când stai bolnav şi te lupţi cu boala, în loc să fii cu faţa la duşman, când te gândeşti că poţi muri fără să fi ajuns scopul acestei expediţii la care ai luat parte cu tot elanul, cu toată convingerea, atunci te simţi aşa de obidit de soartă. Dar câteodată mă înseninam. Trecea pe sub geamul meu compania, în cântece, dela instrucţie: «Soi voliento legionario». Căpătam atunci curaj: îmi ziceam voiu fi şi eu alături de ei la viaţă şi la moarte împotriva oştilor Satanei.

In fine plecăm.

(Va urma)

Destine provinciale

Primesc numeroase reviste literare din provincie. Unele, e adevărat, sunt o ruşine a presei româneşti. Ele, însă, au o circulaţie atât de confidenţială, încât nu-i fac nimănui nici un rău, aşa că trebuie lăsate în pace. Altele, au un rol strict local şi îndeplinesc o lăudabilă funcţiune culturală. In a treia categorie, intră revistele bune, cari pot sta oricând alături de cele din Capitală.

Cunosc, din aceste reviste, talente excepţionale cu aderenţe imediate la pământul şi duhul acestei ţări, cari se irosesc, totuşi, fără să se poată impune în cercurile largi ale publicului.

Editorii, cu rare excepţii, n'au curiozitatea să folletoze revistele provinciale, unde ar putea descoperi prozatori de puternice viziuni sociale sau poeţi, cari ar cinsti orice tiparniţă din Capitală. In lipsa unei mari edituri provinciale, scriitorii regionali trebuie să renunţe de a-şi mai vedea publicate în volum operele şi piaţa literară continuă să fie invadată de toate mediocrităţile, cari sunt publicate numai în virtutea faptului c'au participat la şedinţele de bârfeală dela Capşa.

Drama aceasta a creatorului tânăr, îngenunchiat de indiferenţa mamelucilor provinciali, cari subvenţionează gras orice turneu de cabotini sau cumpără pentru primărie şi prefectură cromolitografii atât de dubioase ca gust, încât până şi muştele ezită să le dea importanţă, există în toate domeniile artei româneşti. Cunosc pictori de proaspăt talent, ale căror pânze mucezesc prin poduri, compozitori de larg suflu muzical şi poeţi, rari, însă complet necunoscuţi, al căror singur defect e că n'au ştiut să bată pavajul Capitalei.

Cred că, odată, va trebui să se sfârşească şi cu această nedreptate şi că i se va face dreptate şi tânărului scriitor, pictor sau compozitor din provincie.

Iată, eu cunosc tablourile ardeleanului N. Brana, ale bucovineanului Rudolf Rybiczka şi ale moldoveanului Vasile Ştefan, cari, după părerea mea, sunt mai mult decât trei speranţe ale plasticei noastre. Ei au dat, lucrări definitive, însă cine a avut posibilitatea să le impună, căci d. ministru al artelor, de pildă, e ocupat cu chestii mult mai importante decât cu descoperirea de noui talente?

Vă citez aici aceste strofe dintr'o carte care numai eu ştiu cu câte sacrificii a apărut:

«In umbră-mi stea olteană — plantă — se va prinde
să crească, păduret, în înoptări curate;
culoarea anilor să mi-o culeagă'n grinde,
prin care sufletu-mi de piatră să se-arate.

Iar când va trece, caldă, seara înspre munte
precum şi cerurile înspre somn, după sărut, —
supusă stea va încerca să mă înfrunte
în drumul care-atât de greu mi s'a părut.
Şi-undeva, la vre-un hotar,
mugur alb am să răsar».

Versurile acestea sunt ale lui George Drumur, poetul-ţăran din Mânăstirea-Horecii şi sunt de părere că ar merita să semneze în orice mare revistă bucureşteană.

Eu nu-i compătimesc pe oamenii de artă din provincie. E frumos şi lestinul de obscur închinător la stelele plaiurilor ardeleneşti sau bucovinene, însă mă revoltă imbecilitatea oficialităţii provinciale, care nu înţelege niciodată să încurajeze — nu cu ruşinoase subvenţii, ci cu o răsplată cavalerească — munca tinerilor scriitori sau artişti.

Revolta mea, însă, e cu totul zădarnică...

Deocamdată!

Mircea Streinul

Sfântu Gheorghe

Cârja stelei închircită
Bătu în poarta raiului
«Botează-te, robul lui Dumnezeu,
In numele Tatălui,
Fiului
Şi Sfântului Duh.
Sfântu Gheorghe să-ţi fie pază,
Scaldă îngerească: isvoarele.

Ochiul de Sus în ele să te vază,
In lupta cu Neadormitul Tâlhar
Săcurea ta cea aprinsă, voinice, soarele
In căruţa cu prunci, disagi şi cojoace
Noui născut porumbieii vecinilor
nu ştie cum să-i împace.

CIRIL VARNAV

„Orientări în veac"

D. Neculai Roşu, autorul mult discutatei «Dialecticei a Naţionalismului», a publicat o nouă carte: «Orientări în veac», în care explică sintetic faptul cultural de azi, apropiindu-l de fenomenul social al timpului. Autorul face un aspru rechizitoriu curentelor străine de structura sufletească a poporului nostru, cari au căutat să dărâme unitatea spirituală a ţării. Procesul intentat modernismului, e de o vehemenţă şi, totuşi, de o obiectivitate, cari soluţionează definitiv problema. D. dr. Neculai Roşu îi discută în capitolul «Florilegiu» pe scriitorii Aron Cotruş, Dan Botta şi Dragoş Protopopescu, trecând apoi la problema importantă a judaismului în cultură. Volumul se închide cu un admirabil triptic: «Un ziarist de luptă: Ioan I. Moţa», «Pe treptele universalului» şi «Idealul prometeic».

A apărut:
SATUL ROMANESC
de
George Ciulpan
un studiu prefaţat de prof. Mihail Manoilescu, în care cititorii noştri vor găsi adevărurile asupra satului nostru înnegurat de nevoi şi necazuri

CUIBURI DE LUMINA

«Orientări»

a părintelui C. R. Crişan aduce în No. 3: «Cultura creatoare şi realizatoare» — un fragment cuprinzător dintr'un studiu mai larg, pe care am dori să-l vedem odată şi odată publicat în volum, versuri de Fl. V. Stănică, B. Frunte, C. Ştefăniu, P. Popescu-Olt şi numeroase recenzii de Paul Popescu.

Desprindem din studiul părintelui C. R. Crişan: «O artă, care ar căuta să realizeze numai Frumosul fără nici o intenţie de creare a unei stări de spirit, ar decade din titlul ei de Forţă a Culturii — şi ar risca să fie inutilă pentru scopul existenţei sale...»

«Satul Daba»

L-am revăzut după vre-un an, aşa cum l-am cunoscut în visul cărţii lui Gabriel Bălănescu. Un destin turburător, de înălţare, pe rugul unui trecut fără glorie — acesta e subiectul cărţii, pe care un stil frumos, lucrat, o îmbracă primăvăratec.

«Sculptură în lemn»,

cartea d-lui prof. I. Sârghie din Câmpulungul Bucovinei, e un interesant studiu asupra dificilei arte arătate în titlu. Autorul, el însuşi sculptor de merituoase realizări, prezintă şi numeroase reproduceri reuşite, cari arată cu câtă fineţe se poate lucra lemnul nu numai pentru opere decorative, ci şi pentru sculptura interpretativă.

D. Lucian Costin

ne trimite: «Peisagii şi simfonii», în care sensibilitatea poetului salvează de banal versul uneori prea descriptiv, «Anecdote, snoave, legende», «Astrele», din care reţinem «ciclul arhaic» şi «Literarische Ausblicke». Ultima cuprinde şi câteva frumoase traduceri din româneşte în nemţeşte.

«Curierul economic

şi social» din Sibiu e o bună publicaţie informativă. Colaborează: C. Georgescu, Pimen R. Constantinescu, Spiridon Cândea, N. N. Petra şi A. Creangă.

M. S.

1937 ZIDIRE NOUA

ŢARA ŞI COLIBA

CAPITALA, îşi are legile ei, îşi trăeşte viaţa de trepidaţie, de culise şi de paravane. Dacă ai pornit din provincie, sau dacă ţi-ai uitat copilăria într'un sat cu oameni spătoşi şi sinceri la vorbă, de multe ori te cuprinde un val de accentuată melancolie, urmărind la desfăşurarea vieţii de Capitală. Parcă asişti la rularea unui film halucinant uneori, ilogic şi nemeşteşugit alteori, şi, desigur, prea sulemenit, prea bine strunit de cele mai multe ori.

Capitala, în clipele acestea, pare o imensă înşiruire de trupe în marş, gata să-ţi strivească toate grădinile amintirilor.

*

EVADAREA, plecarea spre zări provinciale — şi nu e vorba aci de teză provincialistă—este un fel de eliberare, de întâlnire cu tine însuţi. O descătuşare odihnitoare, — oază în nesfârşitul unei Sahare de viaţă.

In primul tren, dai mâna cu o altă viaţă, închisă în alte legi, străină de meschinării, viaţă violentă şi înafara discuţiilor de metodă şi tactică subterană. Emancipată de labirintul dialecticei întortochiate.

Intr'un compartiment de clasa III-a — dacă te mână acolo dorul de a cunoaşte ţara în vorbă îngrijorată — printre norii de fum, vei întâlni o lume întreagă de chipuri şi icoane.

Acolo, între oamenii simpli — şi tocmai din această cauză drepţi — îşi caută, avid, tiparele adevărate, o ţară. Numai acolo, suspină, în surdina bunei cuviinţe, o durere de mamă. Şi tot în cadrul acesta, fulgeră priviri de flăcău crescut în altă lege şi dornic de alte zări. Bănueşti aproape de tine, în taina vorbei potolite, creştere vijelioasă de furtună. Citeşti în palma noduroasă scrise în linii de vrere, cronicele zilelor de mâine. Ascultaţi povestea unui ţăran—chiabur odată—cu holda jefuită şi ogorul înstrăinat. Şi mai ascultaţi — o, Doamne, cum ţi se umezesc ochii, dacă ai suflet — cuvântul vreunui învăţător cu faţa feciorelnică, reînfrăţit cu poporul şi regăsit în slujba lui de făclier al vremilor cu ritm de primăvară.

*

AM STAT DE VORBA CU UN INVAŢATOR. S'a apropiat sfios de mine. Neîncrezător, aş putea zice. Voia să ştie lucruri noui. Ii trebuiau informaţii. Numai târziu, ne-am pomenit spovăduindu-ne sub acelaş patrafir şi ne-am simţit ziditi întru aceiaşi camaraderie.

Işi trăia viaţa într'un sat de munte, aproape de Cluj. Din vorba lui, am desprins o uşurare pentru inima mea. Am văzut că munţii ştiu scruta zările şi au învăţat să cunoască semnele vremii.

Reţin din spoveda dascălului de carte rumânească:

«Munţii, camarade, nu mai sunt ologi, ştiu să pornească din loc».

*

TOT ACOLO, în trenul acesta pe care — cu o subtilă ironie—d. Dragoş Protopopescu, — marele nostru camarad, — la plecare, l-a numit trenul meu special şi care se vede, a fost într'adevăr un tren aparte, am stat de vorbă cu sfătoşenia unui moţ. Ii trăvez şi numele. Il cheamă Tovea Dumitru a Şutului, din Horia-Arad. E strănepot dea-l lui Horia. Am fost, pe vremuri fraţi de haiducie prin munţi. Căutam, unul alături de altul, o dreptate moţească şi povesteam, ca nişte nebuni, despre Horia.

Acum, la întâlnire, mi-a strâns mâinile mai mult cu lacrimile din ochi. Şi-a scos, în vorba lui aspră, inima şi mi-a dat-o în dar. Şi nu ştiu dece — poate că greşesc, va zice unul. NU. NU, sunt sigur că nu greşesc! Zicea — n'aş da frăţia aceasta mare cât o Detunată, pe o întreagă împărăţie de prieteni urbane.

*

SA ŞTIŢI, creşte o lege în ţară. Bate inimă de vreme nouă. Suflă vânt de înoire. Ţăranii nu mai vorbesc de necazurile lor prea mult.

Nu se mai duc la domnu' deputat după propteli. Vorbesc de alte necazuri. Au o vorbă nouă: Ce-i mai nou prin ţară? Sunt îngrijoraţi de necazurile ţării. Nu-şi mai simt proprii le răni. In sufletul lor ard rănile ţării.

Iată-i fără prea multă carte, străini de «nefastele influenţe străine» — cum ar spune un sărindărean — încolonându-se în cea mai sublimă doctrină: S'au uitat pe ei, pentru ţară. E mult. E mare transformarea aceasta. Cât un veac întreg. Vine, de undeva, dintr'o zare ardeleană şi pare că are — da, da, acesta e adevărul — aripi de vis moldovean.

*

COLIBA S'A INTALNIT CU ŢARA, întotdeauna. Acolo, între pereţii umili ai colibei a vieţuit cel puţin un oştean destoinic. Cele mai frumoase epopei ale tranşeelor au fost scrise de mâna care n'a prea ştiut scrie. In toate vremurile, spada a avut loc de cinste în colibă. Sufletul din colibă s'a întâlnit cu ţara. Dar azi, legea e mai mare. Azi stăpânul colibei îşi uită de el, de copii, de familia întreagă. Se gândeşte numai la ţară.

Nu mai întreabă de el. Nu mai cere pentru el. Şi-a plivit ultimele bălării din suflet. Hei, nu mai sunt partide prin munţi. Agenţii electorali şi-au descărcat sufletul şi şi-au răscumpărat păcatele 'n vaer.

Azi răsar, — imense păduri gata de plecare — slujitori de ţară, cu vrerea de spadă şi gândul tors din furtună.

*

ABECEDARUL ACESTA, l-am slovenit în vorba pe care am ascultat-o în treerul celor câteva ceasuri de drum. Abecedar care mărturiseşte un răsărit. Şi care mi-a arătat o ţară nouă, — o ştiam, dar azi am pipăit rana, cu propriile mele degete, — gata să intre în slujba de argat al luptei, vremii şi visului.

Am citit abecedarul acestei uriaşe transformări —minunată schimbare la faţă, a României, ca să utilizez o expresie de-a lui Emil Cioran — în ochii unui plugar.

Scuzaţi, domnule Dragoş Protopopescu, nu sunt eu vinovatul. Intr'adevăr am călătorit cu un tren special.

Un accelerat care suia, cotropitor de repede, spre sărbătorile Invierii.

Valeriu Cârdu

Au început deniile

Absorbiţi cum suntem de «proza vieţii cea amară», rare ori avem răgazul să ne gândim că sufletul e mai mult decât trupul, dupăcum acesta este ceva mai mult decât haina care-l înveşmântă şi pâinea care-l hrăneşte.

Pentrucă sufletul există totuşi, cu toate încercările ultimelor veacuri, de a-l isgoni în non-sens şi absurd. Am putea spune chiar, că cea mai viguroasă descoperire a ultimelor decenii este tocmai spiritul care viază carnea. Omenirea nouă şi-a regăsit sufletul ei vechi. Scânteia aceasta divină din noi, singura de altfel despre care s'ar putea spune că există, îşi cere cu tărie partea ce i se cuvine. A venit vremea şi acuma este, ca să scapere iarăş focul pe altare. Lucru e greu de observat desigur. E nespus de greu să vezi pe cei cari mai cercetează sfintele jertfelnice, într'o lume încărcată de cârciumi, bodegi, cinematografe şi tot felul de cluburi politice şi literare, unde se preacurveşte cu destinul omului şi al neamului său.

Şi totuş, printre cretanii vremii noastre se mai găsesc destul arimateeni şi galileeni smeriţi.

Săptămâna aceasta, în fiecare seară, cei cari mai cred în rodurile crucii, comemorează cu lacrimi fierbinţi patimile Domnului. Patimile lui Iisus!?, ce cuvinte obsurde şi neînţelese pentru lumea care înoată totuş într'un belşug de «patimi». In fiecare seară pe la orele 10, patimile Fiului lui Dumnezeu, abia se mai zăresc în noianul celorlalte «patimi» în care clocoteşte Babilonul.

Şi nu numai că nu-L urmărim pe Mântuitorul pe drumul către Golgotta, dar fiecare ins în parte, ba chiar toate bisericile creştine la un loc, îl spintecă şi-L răstignesc, zi de zi, clipă cu clipă. «Evreii L-au crucificat odată, dar creştinii prin purtările lor nedemne îl chinuesc în fiece moment».

Călătoria plină de urcuşuri şi suferinţi pe care o face Mântuitorul săptămâna aceasta, este «calea robilor» de pe bolta spiritului, din care s'au desprins toate sistemele de gândire şi atitudinile mari de viaţa cari au copleşit istoria. Şi totuş pentru denii nu se resimte nici cel puţin entusiasmul unui match internaţional.

Nu au, probabil, deniile, nimic «senzaţional», «formidabil», «extra ordinar» sau, mai ştiu eu ce le lipseşte din adjectivele cu cari se momeşte tumultos sufletul acestui veac.

Nu ştiu însfârşit ce n'au, dar lipsa totală de entusiasm creştin ar trebui să ne pună pe gânduri. Este ceva putred pe acolo prin şi pe lângă altare, că nu se vede flacără şi nu s'aude cuvânt. In biserici nu se aprind numai lumânări şi tămâie, ci şi suflete şi vieţi.

Dar, de unde să luăm foc dacă nu scapără pe nicăieri?

Trec, se pare şi deniile anului acestuia ca şi vecerniile, utreniile şi liturghiile de totdeauna, fără nicio recoltă creştină.

Pentrucă deşi e mare secerişul, nu se văd totuşi secerătorii.

I. C. Bâca

Abecedar

Figurile voevozilor, figurile făuritorilor acestui pământ, acestui neam, sunt vii printre noi, răscolitoare, vorbitoare în conştiinţa celor ce luptă.

Găseşti mândria acestei ţări, se arată, o vezi, în moartea copiilor, în tranşee. Toată mândria se află, acolo, în hotărîrea lor către moarte. Acolo şi numai acolo.

Hrubele vor unelti, se vor împotrivi mersului istoriei, dar nu vor rezista. Intotdeauna laşii, păcătoşii, câinii, au căzut; mai de vreme sau mai târziu. Lupta între cei drepţi şi cei nedrepţi este o luptă dreaptă. Cine va învinge? Vo învinge — desigur — cei cari stăpânesc adevărul. Şi cei cari vor şti să moară pentru acest adevăr.

«Crez de generaţie»,

cartea lui Vasile Marin, cu un cuvânt înainte al căpitanului şi cu o prefaţă de d. prof. Nae Ionescu strânge în cutele ei solemne gândirea de dreaptă linie legionară a eroului dela Majadahonda.

«Ţara românească are nevoie în vremurile acestea de oameni tragici şi sintetici», spune, de peste vacuri, Vasile Marin. Şi desprindem şi aceste şire: «Mişcarea legionară poartă în ea însuşi germenul fiinţei ei de mâne; ea nu poate muri, aşa după cum o naţiune nu poate muri, nu se poate suprima pur şi simplu, continuă vieaţa cu acelaş elan şi cu dorinţa de a promova ceva cu care să angajeze rădăcinile puternic în pământ».

CALENDAR

MARŢI, 27 APRILIE

ORTDOX: Sf. Simeon Episc. Ierusalimului.
CATOLIC: Sf. Antim.
SOARELE: răsare 5.15, apune 19.13.
Seara Denie.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Carmen.
TEATRUL NAŢIONAL: Vreau să trăesc.
TEATRUL REGINA MARIA: De ziua nevestii-mi.
TEATRUL COMOEDIA: Floarea de lămâiţă.
TEATRUL ALHAMBRA: «Super Alhambra 1937».
TEATRUL MODERN: 25 la...
TEATRUL LIGII CULTURALE: Fiul cel pierdut.
TEATRUL MAJESTIC: Amor sovietic.
OPERA: Bărbierul din Sevilla.
NAŢIONAL: Serenada din trecut.
REGINA MARIA: Fiul-meu d. ministru.
COMOEDIA: Florea de lămâiţă.
ALHAMBRA: „Super Alhambra 1937".
MEDERN: 25 la...
LIGA CULTURALA: Fiul cel pierdut.
MAJESTIC: Amor sovietic.

CINEMATOGRAFE

CAPITOL şi ROXY: Femeea în frac şi jurnal.
TRIANON: Extravaganta d-ră Bennett şi jurnal Paramount.
ARO: Mitsouke (Fiica Samuraiului) jurnal şi complectare.
SCALA: Procesul Manja şi jurnal Paramount.
CARLTON: Eu şi... cumnata-mea.
REGAL: Mathias Pascal şi jurnal Paramount.
SELECT: Nu vă încredeţi în bărbaţi.
FEMINA: Mesagiul secret şi Rod la Roque, complectare comedie colorată.
ARPA: In sbor spre China, jurnal şi complectare colorată.
BD. PALACE: Ben Hur, jurnal şi complectare.
CORSO: Panică pe pământ, jurnal şi complectare.
FORUM: Voi fi a ta şi Bestia umană.
DARLY: Boccacio şi Duşmanii oamenilor.
DOAMNEI (Manon): Revolta de pe Bounty şi jurnalul unei cameriste.
OMNIA: Voţi fi a ta şi Regina junglei.
CITTY: Grădina lui Allah şi Aur chinezesc.
FRANKLIN: Marşul de noapte şi Aur în stradă cu Danielle Darieux.
MARNA: Vinovatul ((Le Coupable), Simfonia jazzului şi trupa de reviste Titi Mihăilescu.
MARCONI: Nu mi-am ucis soţu, Fata din Salem şi trupa de reviste.
AMERICAN: Studentul cerşetor şi Fraţi de cruce.
AIDA (Rahovei 151): Poteca pinului singuratic şi Escadrila infernului.
RAHOVA: Dama cu camelii.
LIZEANU: Curs afatală şi Beyond Bengal şi artişti.
ORFEU: Ultim aromanţă şi Harold Lloyd.
CENTRAL: Antonio Adverso, Maglavit, Turul ciclist al României şi revistă.
FLORIDA (b-dul Ferdinand 118): Paris, Katerina şi complectare.
MILANO: Antonio Adverso şi Stan şi Bran în ţara minunilor.
COTROCENI: Taras Bulba şi Motiv de divorţ.
ODEON: Paris şi Banii.
VOLGA: Vreau să-mi trăesc viaţa şi Les beaux jours.

MIHAIL POLIHRONIADE
şi
ALEXANDRU CRISTIAN TELL
DOMNIA
LUI
CAROL I
VOLUMUL I
1866—1877
1937
VREMEA

Expoziţia N. Brana la Cluj

Tânărul pictor ardelean N. Brana îşi va deschide Duminică, 2 Mai, în sala prefecturii din Cluj, prima expoziţie personală. Vor fi expuse 30 de pânze şi un ciclu de 12 gravuri, intitulat «Viaţa omenească».

Deşi încă tânăr şi puţin cunoscut pictorul N. Brana e unul din cei mai de frunte reprezentanţi ai plasticei regionale.

Orientare profesională şi orientare de interes naţional

In jurul unei iniţiative a d-lui Motru

Eminentul *savant* şi *filozof*—apăsăm pe calificative pentrucă cu cât sunt mai reale, adesea cu atât mai real depărtează de *real* — s'a fixat în fruntea unei iniţiative particulare pentru creierea unui laborator de psihologie aplicată la Bucureşti.

„Ştiinţă", „savant", „laborator', totul e conform cu natura lucrurilor. Iniţiativa îşi are un rost chiar atunci când e vorba de psihotehnie, prea incomplect cunoscută pentru a fi ştiinţă şi prea fluidă pentru a fi artă.

Sunt necesare aplicări şi chiar greşeli, în numele acelui nebulos progres, fantomatic, excitant ca un mit şi tot atât de imponderabil ca şi el. Şi dacă totul s'ar fi oprit la zona ştiinţei, n'am fi încercat, desigur, ditiramba laudei pentru viaţa de abnegaţie a savanţilor, (am fi căzut în banal într'o vreme ca a noastră când eroismele se întâlnesc deopotrivă la un ungător de maşini sau târnăcopier de cărbuni în mine), dar am fi înconjurat iniţiativa cu respectuoasă şi deferentă tăcere—tot ce poate fi mai propriu ştiinţei. Nici n'am fi întrebat ce e *cert* în această psihologie aplicată, care se cere armată de laborator; îi privesc pe savanţi cearta pe această *certitudine*, le aparţine, ca şi cearta dintre Zei. Se pot individualiza, grupa, desgrupa şi regrupa; se pot chiar coaliza în această ceartă; cu William Stern sau contra lui, cu Musterberg sau contra lui, cu Baumgarten, cu Lipman, Sallier, Drabs sau Moede, împotriva lui Baumgarten sau Musterberg; pe fluidul psihologiei diferenţiale, pe variaţiunile tipologice, fenotipice, monotipice, antitipice, politipice; se pot echilibra până la entusiasm şi admiraţiune, pe puntea suptilă (a berbecilor din fabulă) aruncată între psihotehnie şi ergologie. Nu intrăm în acest domeniu unde n'am putea face decât figura prostită a soldatului roman încurcat în cercurile lui Arhimede.

D. Motru însă în apelul d-sale, a mers ceva mai departe: a eşit din ştiinţă şi a intrat în profan; *a mers până a arăta că şi părinţii pot trage avantagii* din creierea unui laborator de psihotehnie. A pornit deci dela *siguranţa metodei, spre îndrumarea profesională*. Pe această temă a profitului marelui public şi al ţării, ne-a deslegat, şi putem deci să intervenim.

Este pentru a doua oară, într'un scurt timp, când ni se vorbeşte cu autoritate despre îndrumarea profesională: întâi a făcut-o Guvernul, prin Legea cu acest nume din Aprilie trecut; acum vine un savant să lărgească sfera.

E ca şi când ar fi ceva de o necesitate acut de actuală; împrejurarea istorică în care ne găsim ar găsi în ea o deslegare şi ar fi organic cerută de structura noastră economică. Să ne oprim deci la puţină analiză.

Am primit preocuparea psihotehnici din ţările industriale, dintr'un spirit de imitaţie, (rămâne de văzut dacă este cel creiator al lui Tarde).

In aceste ţări, ştiinţa aceasta atât cât poate fi socotită ca atare, pentru a fi introdusă ca metodă activantă în domeniul social, a avut trei raţiuni bine definite:

a) Viaţa publică a acestor ţări se caracterizează prin industrial, şi din punct de vedere economic şi din punct de vedere psihologic (America, Germania 65% populaţie industrială).

b) Divisiunea muncii, în sensul Durkheim-ian, adâncind şi separând profesiunile, le-a multiplicat specializându-le (350—400 de profesii).

c) Prin acest proces de adâncire şi diferenţiere, aceiaşi factori au redus la minim facultăţile necesare unei profesii, cerându-le în schimb un maximum de precizare şi siguranţă.

In aceste condiţiuni s'a creiat în prealabil oricărei orientări, un fenomen profesional care a impus o ştiinţă a profesiunilor care, în orientare, n'a găsit decât un corolar, tot astfel cum orientarea în sine nu este decât o consecinţă a unei alte realităţi, impusă şi ea de mediul economic: raţionalizarea. In aceste ţări criza însăşi dictează raţionalizarea.

„Omul potrivit la locul potrivit" în ţările industriale, rezultă de aci.

Sever Carp

VIAŢA POLITICĂ

Doctorul Lupu a urlat la Chişinău

In jurul alegerilor comunale. Un soviet jidovesc în Capitala Basarabiei. Corul şabăsgoimilor dirijat de comuuistul Zilberman. Internaţional-ţărăniştii în slujba Moscovei

Doamne, Dumnezeule, încotro mergem?.. Politicianii falsei democraţii şi-au pierdut minţile! Zăpăceală pe toată linia.

In loc ca, în faţa puhoiului comunist, ce se revarsă, uriaş, asupra ţării noastre, românii ăştia — deştepţi, mama focului — să formeze un zid de apărare (cel puţin numai pe chestiunea aceasta să se înţeleagă) ei, bieţii, săraci cu duhul, se mănâncă între ei mai rău ca hienele. Şi, ceva mai mult, dornici de răzbunare personală, trec în lagărul vrăjmaş, cu o furie oarbă, bombardează poziţiile acelora ce luptă pentru Ţară, pentru Rege, pentru Cruce.

Ne găsim la un greu impas, dar nimeni nu vede şi nu aude!

Să fie oare vreun blestem al Celui de Sus?

Nu! Părerea noastră este că suntem în ultima fază a mişeliei celor de jos.

Ţara s'a împărţit în două: Dreapta şi stânga. Mişcarea naţionalistă, românească şi democraţia iudeo-comunistă. Dreapta este pusă la stâlp, scuipată în faţă şi lovită, în vreme ce stânga este lăsată să anarhizeze ţara.

*

Citiţi, luaţi notă şi vă faceţi cruce: Democraţii din Chişinău, au fixat alegerile municipale pe ziua de 29 c. — adică în Joia Mare, toc *mai* în săptămâna patimi*lor*, au găsit potrivit să ne dea acest spectacol electoral!

Este vre-o deosebire între «bezbojnicii» de peste Nistru şi politicianii «democraţiei integrale»? Nu!

JIDANII ADUNAŢI IN SOVIET

Municipiul Chişinău — mi-e ruşine, dar trebue s'o spun — numără 120.000 de cetăţeni, dintre cari... 98.000 de jidani, 15.000 minoritari creştini şi numai 7.000 români (majoritatea moldoveni dela suburbiile oraşului şi funcţionari).

Aşa dar, cine vrea să fie consilier comunal, să se pună bine cu jidanii...

LUPU

Şi cum toţi jidanii, dar absolut toţi, sunt aderenţi ai comunismului, cine solicită voturile lor, este nevoit să cânte din scripca Moscovei.

De 20 zile adunările se ţin lanţ. Partidele «de guvernământ», prin reprezentanţii locali, se ploconesc şi solicită votul acelora ce nu au decât un singur gând: Intronarea regimului comunist în România!

Au candidat şi unele grupări de dreapta. Şi rău au făcut, căci, în Chişinău, este cu neputinţă să ia cineimea.

Zidurile caselor sunt ticsite cu afişe, scrise în ruseşte, jidoveşte şi, foarte puţin, româneşte.

Aceste afişe constitue o mare ruşine pentru puţinii români, moldoveni, cari vor să ajungă consilieri comunali prin cerşitul voturilor de la jidani.

tiv, deşi ştie să vorbească româneşte — a vorbit în limba rusă, adresându-se «Adunărei populare» cu «tovarăşi».

Şi nimeni nu s'a indignat, dintre nenorociţii ăia de români — puţini la număr — care lătrau şi ei alături de doctorul Lupu! Erau, doar, în familie...

VOM AVEA UN SOVIET LA PRIMARIE?

Propaganda, desfăşurată de naţional-ţărănişti — în tovărăşie, făţişă, cu agitatorii Moscovei, — are darul de a anarhiza provincia dintre Prut şi Nistru.

Liberalii, în frunte cu cel mai autentic sclav al jidanilor, Ivan Temofeevici Cotin, şi-au pierdut capul. Ei nu ştiu nici ce vor, nici ce fac. Se închină, alături de haliplşti, pela toate sinagogile şi cerşesc — ca cel din urmă vagabonzi — votul tuturor javrelor comuniste.

Ce ruşine...

Autorităţile, politicianizate şi ele, dau dovadă că sunt neputincioase să pună stavilă anarhiei ţărănisto-comuniste.

Opinia publică românească, trăitoare pe aceste meleaguri, îşi pune o serie de întrebări:

1. Dacă vor reuşi ţărăniştii şi vom avea un consiliu comunal, dictat de Kahal, ce se va întâmpla cu administraţia municipală?

2. De ce oare nu se ia nici-o măsură împotriva anarhiei iudeo-naţional-ţărăniste?

3. Nu cumva există un plan, alcătuit de vreun mare «nacialnic» de la Bucureşti, în legătură cu încurajarea comunismului în Basarabia?

4. Oare mafia, care deslănţue teroare contra unei anumite mişcări de regenerare a ţării, nu are nici un amestec în acţiunea de încurajare a agitaţiilor bolşevice?

Dar cine să răspundă la aceste întrebări...

Sergiu Florescu

...Urlă şi doctorul Lupu

Intrucât naţional-ţărăniştii au încheiat cartel cu comuniştii — aceştia se ascund sub masca «Uniunea democratică a muncitorilor, meseriaşilor şi funcţionarilor particulari» — ei au cele mai multe şanse de izbândă.

Spre a lua contact cu massele jidoveşti şi a-şi spune cuvântul răspicat, de slugă, a sosit în localitate doctorul Nicolae Lupu, beţivul «Frontului popular» din România.

Astfel, Duminică 25 c. în sala «Expres», omul Moscovei a urlat în faţa a cel puţin 1000 jidani — jur pe sfânta cruce că, în sală, nu au fost nici măcar 50 de ţărani — cărora le-a promis că-i va servi cu credinţă până la izbânda definitivă a Internaţionalei comuniste.

Spre marea bucurie a jidovilor, adunaţi de prin «talciocul» Chişinăului, javra «frontului popular» a atacat vehement dreapta naţionalistă.

Au mai vorbit şi alţi «democraţi». Pantelimon Halippa, zis prostul mason 31, precum şi lacheii acestuia. Toată larma ţărănistă a fost însă dirijată de faimosul comunist, ing. Zilberman, care — în mod ostenta-

Drama românilor de peste hotare

Cum sunt persecutaţi studenţii Timoceni. Brutalitatea autorităţilor bulgare. In atenţia celor în drept

Drama românilor de peste hotare creşte din zi în zi. De ani de zile, de mulţi ani, nici nu mai ştiu de când, elementul românesc rămas în afara graniţelor noastre, îndură neîncetat chinuri şi dureri, batjocori şi umiliri, din partea acelora care ridică persecuţia la dogmă în stat.

Avem în faţa noastră jalba atât de tristă, trimisă «Bunei Vestiri» de Asociaţia Studenţilor Timoceni.

Fraţii noştri români din Timoc, adânc îndureraţi şi mai ales profund revoltaţi de procedeele brutale ale stăpânitorilor bulgari, ne roagă (mândria lor superbă, face ca ei să-şi ascundă durerea umilinţii) ca noi de aci dela «Buna Vestire», să le arătăm dreptatea cauzei lor şi să protestăm în numele acestui românism ultragiat mereu.

Celace, noi facem imediat, nesovăitor.

Copiii aceştia din Timocul românesc, care au venit aci în ţara străbunilor lor să se adape la cultura naţională, primesc neîncetat veşti din ce în ce mai dureroase, dela bătrânii lor rămaşi acasă, dela părinţii şi fraţii lor.

Persecuţia elementului românesc din Timoc continuă. Persecuţia n'a încetat nici o clipă, dârzenia şi sacrificiul fraţilor noştri îndepărtaţi n'a avut nici un efect asupra asupritorilor.

Suntem în preajma Sf. sărbători ale Paştelui. Studenţii Timoceni din Bucureşti se pregătesc să se reîntoarcă, după o lungă absenţă, la vetrele părinţilor lor.

Dorul l'a mânat pe studentul Zăgăreanu G. Mencea să plece mai întâi.

Trecând graniţa pe la Calafat, cu paşaportul complect în regulă, la Vidin a fost întâmpinat de autorităţile bulgare. Aci luându-i-se paşaportul spre cercetare, a fost pus provizoriu între baionete, pentru ca după 5 minute să i se aducă la cunoştiinţă că este expatriat.

INDURERAT SE REINTOARCE...

Zăgăreanu îndurerat, împins de baionetele bulgăreşti, ca un tâlhar de rând s'a întors în ţară.

Bătrâna lui mamă nu-l va vedea în primăvara aceasta, nu-l va vedea poate nici la anul, poate niciodată...

Deşi cetăţean bulgar Zăgăreanu n'are voie să se ducă în ţara care este obligată să-l apere oricând.

Care este cauza acestei atitudini a autorităţilor bulgare?

Pentruce nimeni nu ia nici o măsură; pentruce fraţii aceştia oropsiţi ai noştri, copii din marea familie românească nu sunt ajutaţi.

Rugăm şi noi, alături de Asociaţia Studenţilor Timoceni pe d-nul ministru al afacerilor străine, de a se sezisa de aceste fapte şi de a ordona o anchetă.

Drama fraţilor noştri din Timoc, trebuie să înceteze.

DEM. ŞUŢU

Actualitatea unui proect de lege din 1868

B. P. Haşdeu şi hebreii. Un manifest electoral elocvent

Intre multele manifeste electorale, de-o valoare literară foarte îndoelnică, răspândite cu prilejul ultimelor alegeri comunale, s'au strecurat, totuşi, unele cari merită să fie reţinute prin tonul lor convingător, prin decenţă şi prin redactare corectă.

Ne cade în mână manifestul «Uniunii Naţionale» din Piatra Neamţ. Este un model de bun simţ şi de românism. Ceeace, însă, interesează mai mult, e că «Uniunea Naţională» din Piatra Neamţ reproduce în unul din manifestele ei expunerea de motive şi proectul de lege, pe care, în anul 1868, un grup de 31 de membri ai Sfatului Ţării, în frunte cu Bogdan Petriceicu Haşdeu, l-au întocmit în momentul, în care se hotărîse reglementarea invaziei evreeşti în România.

B. P. Haşdeu, cu formidabila-i inteligenţă şi cu violenţa-i cunoscută, face un aspru rechizitoriu israeliţilor, cari îşi începuseră năvala pe binecuvântatele plaiuri ale Moldovei.

Reproducem un pasaj semnificativ:

„...statul român este tolerant prin liberul exerciţiu al tuturor cultelor însă el nu poate să treacă cu vederea cuprinsul moral al unei asemenea religiuni» — cum e cea evreească — «ale cărei dogme sunt antisociale şi cari tind a surpa interesele lui cele mai de căpetenie... Din punct de vedere al «legalităţii» jidovii nu pot cere drepturi egale cu Românii, pentrucă ei nu vor să se desbrace de exclusivismul lor secular... Ei vor să fie trataţi frăţeşte de către aceia, pe care ei îi tratează ca pe nişte inamici implacabili. Judaismul nu poate deci reclama dela Statele creştine beneficiul principiilor lor egalitare, când el nu poate oferi reciprocitate».

In continuare, proectul de lege face procesul invaziei evreeşti în ţara noastră, demonstrând că hebreimea sunt un pericol permanent pentru ţară şi propune:

PENTRU APARAREA STATULUI

Art. 1. — Jidovii nu se vor putea statornici în comunele urbane fără autorizaţiunea consiliilor comunale. In comunele rurale nu se pot stabili jidovii sub nici un pretext, fie chiar temporar.

Art. 2. — Jidovii cari vor contraveni articolului precedent vor fi consideraţi vagabonzi. Consiliul comunal decide şi face a se lua măsuri necesare pentru trimiterea vagabonzilor la urma lor.

Art. 3. — Jidovii nu pot avea proprietăţi imobile, nici urbane, nici rurale... Vânzarea şi cumpărarea de atari imobile, făcută jidovilor, este de drept nulă şi preţul se va da 2/3 în folosul instituţiunilor de binefacere locale şi 1/3 în folosul denunţătorului.

Art. 4. — Acei, cari vor înlesni călcarea dispoziţiunilor de mai sus, se vor condamna cu pierderea drepturilor politice dela trei la zece ani şi cu o amendă de 20% din valoarea lucrului cumpărat.

Art. 5. — Jidovii nu pot ţine în arendă moşie, cârciumi, mori, poverne, poduri, vii, suhaturi, grajduri de îngrăşat vite, stâne, nici hanuri şi hoteluri la drumuri. Deasemenea, ei nu pot fi antreprenori pentru vre-o afacere de-a Statului, de a comunelor, sau de-a oricărei case publice.

Am reprodus articolele principale. Citiţi-le cu atenţie şi veţi vedea câtă actualitate mai au.

Dacă indiferentismul politicianilor de totdeauna s'ar fi scuturat pentru o clipă, desigur că nu ajungeam astăzi în trista situaţie de-a vedea hebreimea stăpânindu-ne finanţele şi trăgând sforile în viaţa de Stat.

Dar bun e Dumnezeu şi mari îs puterile Lui...

M. S.

Frontul românesc în judeţul Ilfov

Duminică o mare şi însufleţită întrunire a avut loc în comuna Otopeni jud. Ilfov, unde s'au adunat ţărani din comunele Tunari şi Dimieni.

D. D. R. Ioaniţescu a venit dela Bucureşti însoţit de d. Paul Dragomir, preşedintele plăşii Băneasa, Nicu Marinescu, Anghel Demetrescu, Iordache Al. Chihaia, Mihalache D. Nicolae, Stelian Ivanciu şi Gh. Tepoiu.

D. IORDACHE AL. CHIHAIA, ocupându-se de actualitatea politică spune între altele:

Instaurarea unui regim naţionalist este sigură. Nici cei mai aprigi duşmani ai lui nu contestă acest lucru. In panica lor ei nu caută decât să atenueze greşelile care au provocat explozia de revoltă a întregii naţiuni româneşti.

Primul punct al programului nostru va fi românizarea tuturor instituţiunilor şi profesiunilor.

Guvernarea Frontului Românesc va fi în realitate o mobilizare a forţelor creatoare româneşti.

D. ANGHEL DEMETRESCU îşi exprimă satisfacţia că după o lungă perioadă de timp în care românii s'au arătat stingheriţi parcă, să-şi afirme drepturile şi să şi le revendice, abia acum s'au trezit la o realitate care era strigătoare la cer, şi care nu mai lasă nici o umbră de speranţe duşmanilor aspiraţiunilor noastre.

DISCURSUL D-LUI D. R. IOANIŢESCU

D. D. R. Ioaniţescu, primit cu aplauze, spune:

Acum doi ani, când am pornit lupta sub acelaş steag, — noi, cei ce am iniţiat Frontul Românesc — am făcut şi un examen al realităţilor din ţara noastră, şi unul de conştiinţă.

Am privit un moment în jurul nostru, şi nu ne-a fost greu să ne dăm seama că mergem cu paşi repezi şi siguri, spre prăpastie.

Pe drumuri desfundate, ţăranul se duce să muncească primitiv un pământ bogat, dar pe care nu ştie şi nu are cum să-l valorifice.

Şi, după ce un an de zile, omul dela ţară a muncit ca un rob, o muncă ce-l istoveşte trupul — când îşi culege recolta, trebue să constate că trusturile streinilor au cumpănit în aşa fel lucrurile încât cu produsul muncii unui an nu poate trăi omeneşte nici două luni — necum să-şi îmbunătăţească starea cu o cumpărătură sau cu o construcţie nouă.

In faţa acestui spectacol de înjosire a românilor în propria lor ţară în faţa acestei nenorociri, care părea fără nici o speranţă de îndreptare — oamenii din jurul şefului nostru d. Alexandru Vaida Voevod, oameni de răspundere, şi-au scrutat conştiinţele.

Şi hotărârea lor a fost imediată şi unanimă.

Toţi, ca unul, au înconjurat steagul desfăşurat de marele nostru om de stat Al. Vaida Voevod.

Şi toţi au pornit la luptă fără cruţare, care trebue să însemneze regenerarea întregei vieţi a neamului nostru.

Au trecut doi ani de atunci.

Şi lupta noastră n'a fost uşoară. A trebuit să înfruntăm îndârjirea streinilor, perfidia înstreinaţilor, nepăsarea celor fără conştiinţă.

Am trebuit să învingem cele mai grele obstacole ce se pot pune în calea unei idei.

PACTUL FRANCO-SOVIETIC

Mariana: *Mult voiu mai sta în această situaţie incomodă?*

O lecţie pe zi

Liberalism... dictatorial

Problema muncii naţionale

Cu toată necesitatea imperioasă a unor asemenea măsuri de energie, desigur că toată lumea a rămas uimită de... eroismul guvernului care s'a hotărât, — cine ştie prin ce miracol? —, să... aştearnă pe hârtie câteva dispoziţiuni menite să protejuiască şi să ajute biata noastră muncă românească.

Aceste dispoziţiuni sunt aşa de categorice şi aşa de largi în atribuirea de puteri ministerului de industrie (care poate lua măsuri «nemotivate» pentru a salva «interesele superioare ale economiei naţionale»), încât în adevăr impresionează pe oricine. Numai că, pentru un guvern de partid electoral şi mai ales pentru un guvern «liberal», asemenea eroice hotărîri de ultimă oră au mai mult aerul unei atitudini tactice de politică uşoară, decât al unor măsuri capabile să aducă o radicală modificare a raporturilor între cari se sbate munca românească în această economie naţională.

Puterile discreţionale atribuite ministerului de industrie şi comerţ ar putea să însemne o adevărată răscruce istorică pentru economia românească. Noi credem, însă, că o astfel de putere, pusă în mâinile unui guvern a cărui axă ideologică este ideia liberală, nu se poate traduce în rezultate corespunzătoare iluziilor pe care ţi le-ai putea face. Liberalismul... dictatorial, nu va rămâne decât o farsă.

Mai întâiu că, deocamdată, guvernul nu pare să vizeze decât chestiunea proporţionalităţii numerice a elementelor româneşti de muncă în întreprinderi. Fără îndoială că este un punct de bază, a cărui rezolvare tot ar însemna jumătate d[e] drum înainte. Ar fi mult. Şi guvernul liberal ar putea avea, cu acest succes cel mai de preţ trofeu p[e] panoul gloriilor lui. Dar noi nu credem deloc în traducerea repede ş[i] completă în fapte a unei asemenea hotărâri epocale. Cu siguranţă că în faţa coalizării masive a atâtor forţe capitaliste streine din ţara noastră, «liberalismul» guvernului va bate mult în retragere, cu siguranţă că chiar dacă s'ar porni la [o] voinicească executare a unei deciziuni de importanţă aceasta, ca s[e] va face sub auspiciul «marilor interese»... ale partidului, că vom asista la binevoitoare excepţii şi la complice compromisuri. Ori, nu se poate salva aşa, nici măcar numericeşte, problema muncii naţionale.

Şi apoi: oricât de hotărîtă pare să fie pe hârtie decizia de impresionantă amploare a guvernului, ea nu este de ajuns. Problema muncii româneşti nu trebuie mărginită, miop la o simplă substituire de persoane. Am arătat doar că, însăşi această substituire contează ca un pas gigantic înainte, dar ca măsură, nu este suficientă (în afară de eventualitatea ca substituirea să nu fie decât o deghizare).

Nu există, oare, şi astăzi grave descompăniri între sectoarele şi elementele economiei noastre naţionale? Nu asistăm mereu la neîncetate conflicte? Nu se vădeşte o anumită structură a forţelor de producţie care nu corespunde prea bine intereselor colectivităţii? Nu se simte o anumită direcţie de evoluţie a economiei, care trebue mult deviată?

Noi credem că da. Iată atunci de ce suntem convinşi că problema muncii naţionale nu trebuie tratată ca o bagatelă; că este necesară să fie pusă în cadrul unei viziuni de ansamblu, fără de care rămâne un expedient, un provizorat care nu trebuie să iluzioneze prea mult pe români şi nici să sperie pe streini. Rezolvarea problemei implică un sistem larg şi complex de măsuri radicale care să completeze şi să menţină reforma.

Este vorba de o profundă REORGANIZARE a economiei naţionale de o nouă alcătuire a forţelor ei. Numai atunci munca românească va fi pusă în drepturile ei şi asigurată într'o continuă desvoltare.

Dar aşa ceva nu va putea niciodată să înfăptuiască un guvern de partid.

CIRACUL

Procesul celor zece legionari

Ziua X-a

Şedinţa de după amiază

Consiliul intră în şedinţă la orele 4.20 p. m.

D. PREŞEDINTE, ordonă introducerea martorilor.

ACUZATUL BOZANTAN: Roagă pe d. preşedinte să dea ordin să se treacă în procesul-verbal că toţi acuzaţii nu renunţă la toţi apărătorii lor.

ACUZATUL CARATANASE: Roagă să nu se renunţe la nici un martor, d-sa roagă să se emită mandate de aducere a martorilor.

ACUZATUL BOZANTAN: Nici un martor timişorean nu a primit nici o citaţie, citaţiile fiind reţinute de poliţie.

SE CAUTA MARTORI

D. PREŞEDINTE: Dă ordin din nou ca să fie căutaţi martori cari s'au prezentat, dar nici unul nu răspunde.

Consiliul constatând că martorii nu răspund, d. preşedinte dă cuvântul d-lui Comisr Regal.

ACUZATUL BOZANTAN: Işi menţine cererea anterioară.

D. COMISAR REGAL: Face un foarte succint rechizitoriu, care este terminat cu următoarea frază: «Sunt obligat să cer maximul de pedeapsă».

După această şedinţa se suspendă.

Apărătorii din oficiu se interesează de acuzaţi.

Aceştia le cer categoric ca apărarea din oficiu să nu ceară nici o atenuare a pedepsii.

Intre timp, d. av. Radu Budişteanu pătrunde în sală, cu o adresă oficială din partea baroului de Ilfov.

La redeschidere acuzatul Bozântan, cere audierea în calitate de martor, a d-lui prof. Nae Ionescu.

D. PREŞEDINTE: Cere d-lui Budişteanu să părăsească sala. D-sa refuză.

In faţa acestui lucru d. preşedinte col. M. Bădescu ridică şedinţa până Marţi la orele 8 şi 30 dim.

Pentru domnul ministru al sănătăţii

Un laborator de otravă în centrul oraşului Chişinău

CHIŞINAU. — Pe baza unei aprobări, dată de ministerul sănătăţii, o bandă de jidani din Chişinău, au deschis un laborator... medical, unde se fabrică preparatul «JAWOL».

După câte ştim fabricatul «JAWOL» conţine nişte prafuri rămase într'un depozit de medicamente dela ruşi, când s'au retras din Basarabia şi, pe câte suntem informaţi de unii medici, acest «Jawol» este extrem de vătămător sănătăţii.

Intrucât însă, banda de jidani a «împrumutat» firma, sau, mai binezis a lăsat să se facă confuzie între *«Ja-Wol»-lul* GERMAN şi *«Jawol»-ul* SEMIT, lumea, naivă şi necunoscătoare, consumă acest preparat crezând că este fabricaţie germană.

Mai ales că se face atâta reclamă, încât înspăimântă lumea — dovadă că se câştigă bine...

Bazaţi pe informaţiuni precise, că în strada Alexandru cel Bun Nr. 67, — unde este instalat laboratorul Soc. *«Farma»*, care fabrică preparatul *«Jawol»* — se prepară şi alte medicamente, tot atât de suspecte ca şi *«Jawol»-lul*, întrebăm pe d. ministru al sănătăţii:

1. Cine şi pe ce bază a aprobat deschiderea laboratorului de medicamente «Farma» din Chişinău, unde, o bandă de jidani droghişti, fabrică medicamente suspecte?

2. Organele sanitare locale, dacă nu sunt direct interesate în această întreprindere, ce păzesc? Cum se poate tolera fabricarea unor medicamente, de către nişte droghişti speculanţi?

3. Cine răspunde de crimele ce se vor face — dacă nu sunt deja înregistrate până acum (era vorba nu demult de o «moarte subită» a unei femei, care luase «Jawol», dar... s'a stins acţiunea!) — dacă se va continua fabricarea medicamentelor din prafurile depozitului, rămas de la armata rusă?

Dar, asupra acestui caz vom reveni cu amănunte complecte.

S. F.

Un complot masonic la Chişinău?

Suntem informaţi, din sursă demnă de toată încrederea, că masonii din capitala Basarabiei, în urmă reportagiilor apărute în „Buna Vestire" şi, mai ales, în urma incidentului masonului Constantin Teodorescu cu d. Sergiu Florescu — autorul reportagiilor antimasonice, — au pus la cale un complot împotriva redactorului nostru pentru Basarabia.

Astfel, zilele trecute, un personagiu din Chişinău a „sfătuit" pe d. Florescu să fie... mai domol cu masonii, căci, aceştia, îi pregătesc o surpriză.

Ştim că masonii sunt extrem de răzbunători.

Mai ştim însă un lucru: Ziariştii cinstiţi nu pot cădea în nicio cursă, iar înscenările nu durează...

De altfel domnia masonilor e cam pe sfârşite. Vremurile ce se anunţă, vor pune capăt şi acestei faimoase înjghebări oculte, care ne-a adus atâtea necazuri.

Până atunci, însă, suportăm loviturile!

Citiţi cu voluptate!
FORTUL 13
cel mai mare roman al anului şi **FENOMENUL ENGLEZ**
cea mai mare carte de eseuri a anului de
DRAGOŞ PROTOPOPESCU
Cărţi boicotate cu frenezie de evrei, câini şi toţi idioţii stângei

Tânăr doritor a se perfecţiona în corespondenţa germană şi franceză caută profesor (ă) care să cunoască ambele limbi. Adresaţi ziar sub «Creştin».

SPORT

România-Italia

Retrospecţiuni

Ieri, după frumoasa intâlnire de rugby dintre România şi Italia, n'am vrut să aruncăm nici o pată de intuneric asupra luminii calde şi primăvăratece în care se proclase prietenia italo-română. Am vrut ca rubrica noastră să rămână un act solemn şi consfinţitor de dată.

Acum însă, când solii vulturilor imperiali şi ai fascillor latine ne-au părăsit meleagurile ducând cu ei frumoasa amintire a unei calde şi generale prietenii, să ne fie îngăduită o cercetare mai atentă şi cât mai obiectivă a faptelor care, din partea noastră a românilor, au colaborat la rămislirea evenimentului.

Indiscutabil că noi, întocmai caşi toţi ceilalţi cunoscători ai rugby-ului românesc, am scontat o victorie sigură asupra Italiei. Faptul că jucăm de mai multă vreme rugby decât italienii ne impunea această părere. Deasemenea cele două victorii anterioare italiene obţinute unul pe teren propriu şi altul în altă ţară nu prezentau pentru noi nici o semnificaţie deosebită. Atât jucătorii cât şi însoţitorii lor la acele matchuri ne spuseseră că italienii obţinuseră victoriile prin noroc şi arbitru.

Faptele însă ne-au infirmat. Italienii ne-au opus o echipă tot atât de bună sau tot atât de rea ca-şi a noastră. Lucrul a fost confirmat şi de joc şi de rezultat.

Numai că de aici se pot trage concluzii interezante. Jucând afară de graniţele lor, dar pentru patria lor şi pentru ideia politică pe care o reprezintă acum statul italian, peninsularii au trimis cea mai bună formaţie. Indiscutabil. Cunoaştem ambiţiile sportive ale italienilor.

Nu acelaş lucru s'a întâmplat cu noi. Echipa noastră n'a fost cea mai bună. Zeci de jucători mai buni decât titularii Naţionalei au fost lăsaţi pe dinafară. Şi mai tineri. Am avut impresia că F. R. R. a considerat introducerea jucătorilor în Naţională ca un fel de Răsplata Muncii cl. I cu spade. Din nenorocire această răsplată a fost acordată multor titulari ai Naţionalei «post mortem». Fiindcă mulţi dintre aceştia, excelenţi acum câţiva ani, astăzi nu mai sunt decât nişte «foşti». Şi e păcat că s'a procedat aşa. Excelentul nostru colaborator TROACAR, care a făcut mult sânge rău comisiei de selecţie şi unora dintre selecţionaţi (le cerem scuze), a avut grijă să dea alarma la timp, venind cu propuneri concrete. Dar n'a fost ascultat. Şi iar e păcat, fiindcă numai aşa ne-o scăpat victoria din mâini, întrucât rugby-ul nostru este mai bun.

Şi-acum altceva: organizarea. (Nu vom insista prea mult). Ce mizerie şi lipsă de orientare mai ales în privinţa gratuităţilor. In timp ce cronicarul sportiv al unei gazete perciunate avea un teanc de bilete, eu n'am obţinut măcar unul pentru mine, deşi, vă dau cuvântul de onoare, am cerut. Dar cum era normal din partea unor oameni cărora rubrica aceasta le produsese congestii, am fost refuzat. Aşa cum am spus şi altădată, sunt hotărât contra gratuităţilor. Dar măsura să se aplice tuturor profitorilor. Nu însă şi gazetarilor, cari de multe ori scriu răsplătiţi numai de pasiunea lor pentru sport. Merg chiar mai departe. Aş fi plătit cu plăcere pentru rugby, dacă or fi făcut acelaş lucu toate Rifcele, Berlele şi Rozele lui Turi.

In concluzie: cu această ocazie organizatorii au lucrat în spirit de gaşcă. Jucătorii au fost aleşi pe bază de prietenii şi de simpatie faţă de clubul lor. Iar în chestia biletelor miroase tot a gaşcă. Şi miroase urît.

Virgil Popescu

Programul matchurilor oficiale de Paşti

2 MAI

DIVIZIA NAŢIONALA A.

F. C. Rapid — Unirea Tricolor, la Bucureşti.
Venus — C. A. O., la Bucureşti.
Gloria — Chinezul, la Arad.
Universitatea — Juventus, la Cluj.
Crişana — Ameţe, la Oradea.
Ripensia — Victoria, la Timişoara.

DIVIZIA NAŢIONALA B.

Seria I.

Sportul Studenţesc — Dragoş Vodă, la Bucureşti.
I. A. R. — Macabi, la Braşov.
Jahn — A. C. F. R., la Cernăuţi.
Tricolor C. F. P. V. — D. U. I. G, la Ploeşti.
D. V. A. — Victoria, la Galaţi.
Franco-Română — Sporting, la Brăila.

Seria II.

Olympia C. F. R. — Craiovan, la Satu Mare.
Rovine Griviţa — Vulturii Textila, la Craiova.
Unirea M. V. — Phoenix, la Alba Iulia.
Mureşul — C. F. R. la Tg. Mureş.
C. A M. T. — Stăruinţa, la Timişoara.
Jiul — Şoimii, la Petroşani.

DIVIZIA NAŢIONALA C.

Liga de Est

Victoria C. F. R. — Traian, la Iaşi.
Macabi — H. L. A., la Chişinău.
Cetatea Sucevii — Stadiul C. F. R. la Suceava.

Liga de Vest

U.D.R. — S.S.M.R., C, S, M, L, — Electrica, Minerul — C. F. R. (Severin)

3 MAI

DIVIZIA NAŢIONALA C.

Liga de Vest

Fulgerul — Progresul, Olympia — Banatul.

Despre turism şi o activitate turistică

Nu ştim dacă turismul se poate defini cu un cuvânt, sport. Cert este însă că e şi sport. Poate mai mult, şi deaceia iese din cadrul oarecum îngrădit printr'o greşită înţelegere, al sportului în sine. Arta de a fi turist, de a şti să fii un bun turist, un adevărat cutreerător de colţuri de natură unice, să le cercetezi, să le prinzi, trăind frumuseţile — şi pentru aceasta regăsindu-ţi o altă personalitate, aceia scoasă din cotidianul mecanic al existenţei — să simţi puternic ca o străfulgerare că sensul vieţii nu stă în leşinul bolnav al stomacului şi în crisparea nervoasă a tocitoarelor de nervi care sunt ambiţiunile noastre de toate zilele, irosite meschin pe străzile Caiptalei. In alte ţări turismul, tradiţie înscăunată, pe lângă gustul acesta care se poate numi şi o beţie a peisagiului viu, şi-a căpătat un sens proctic, el devenind până la un loc o adevărată sursă de bogăţie naţională.

Românul, din păcate e bun călător în vagoane luxoase pe rutele pe care se înşiră marile capitale europene. Cunoaşte în amănunţime cartierul latin cu toate cafenelele şi casele lui de randevou, dar nu-şi cunoaşte frumuseţile ţării sale decât din datele geografice. Poate şi din această cauză erau puţini străini care ne vizitau în scop turistic.

Datorită numai câtorva asociaţii şi cluburi de drumeţie, şi acum în urmă Oficiului Naţional de Turism, lucrurile par să ia alt aspect, desvoltând gustul tineretului pentru o nevinovată, folositoare chiar, aventurare săptămânală în peripeţiile pline de tinereţe şi veselie ale unei escursii.

Dar, turismul sufere de un mare inconvenient. E scump. Necesită o mulţime de cunoştinţe de orientare. Insfârşit are şi pretenţiile de regulă, ca învăţarea oricărui sport, şi asta nu se poate realiza decât în cadrul unei organizaţii.

Printre principalele grupări turistice din ţară se detaşează net activitatea Clubului Carpatin Român, al cărui program de realizări şi proiecte îl avem în faţă. Grupare formată, şi condusă de o mână selectă de tineri români naţionalişti se bucură într'adevăr de o deosebită consideraţie şi propaganda turistică pe care o face de nouă ani îl pune la loc de cinste.

A creiat o adevărat, şcoală de alpinism, a adus îmbunătăţiri şi inovaţii în alpinism, iar în capul văii Jepilor şi-a început construcţia unei frumoase cabane de adăpost. Club românesc şi creştin, face o vie propagandă pentru desvoltarea gustului de munte în rândurile tineretului universitar, cu broşuri şi cu organizări de escursii duminicale.

Tot din programul său aflăm că va începe o mare acţiune de marcări de drumuri fapt de mare importanţă pentru desvoltarea turistică.

Iată câteva lucruri numai care aşează această grupare la loc de onoare, fiind un preţios auxiliar al organizaţiei oficiale de îndrumare turistică.

I. Str.

CARNET

Unirea-Tricolorul şi Alfred Fulga

Anul acesta clubul românesc şi atât de bine intenţionat UNIREA-TRICOLORUL a cunoscut momente grele, de multe ori insuportabile. Adunându-se unul peste altul, insuccesele din acest campionat au dus clubul oborean la o situaţie hotăritoare şi tristă: retrogradarea. Şi ceeace este mai de neînchipuit în această tragedie românească este faptul că nici actuala conducere, nici jucătorii şi nici miile de suporteri oboreni nu au vreo vină în decăderea clubului lor.

Vina principală o poartă rapacitatea fostei conduceri, dar mai ales molièrescul personaj de comică notoritate sportivă, junele prim cu adâncei simpatii la Alhambra, ALFRED FULGA, care, în dorinţa sa năstruşnică de a ajunge mare pontif sportiv şi conducător de club cu idmensiuni europene, a cumpărat cu bani cari fură ochiul şi fac să se întunece conştiinţe, pe cei mai buni jucători ai Unirii-Tricolor, pe Bogdan şi Petrică Rădulescu. In curând vom deschide procesul acestui odios brigandaj sportiv. Dar până atunci atragem atenţia F. R. F. A. că lumea românească VREA ca Unirea-Tricolorul să nu retrogradeze. Să se găsească formula necesară, oricare va fi ea, fiindcă Unirea-Tricolor trebue păstrată în locul pe care l-a cinstit până acum.

*

La Chişinău, după matchul susţinut în «tovărăşia» Sportingului, venusiştii s'au spălat la cismeaua din gară. Unii jucători susţin că au făcut acest lucru fiindcă la teren nu există duşuri, iar alţii, ramura basarabeană, pretind că de vină a fost numai trenul, care pleca îndată după match.

Până în prezent n'am putut afla adevărul adevărat.

*

Tot la Chişinău, în timpul matchului Venus-Sporting, spre sfârşit, când chişinăuanii pierduseră orice speranţă, un conducător în uniformă al Sportingului se plimbă disperat pe tuşă lamentându-se: «Ingrozitor! Pierdem şi matchul ăsta!» Autentic.

*

La matchul internaţional România — Italia au fost foarte mulţi spectatori cari nu mai văzuseră nici odată în viaţa lor un match de rugby. Desigur, toţi au apreicat bărbăţia acestui joc, dar regulamentul atât de complicat al rugby-ului a lăsat pe foarte mulţi inşi nelămuriţi. Astfel, enervată de atâtea mêlé-uri, o domnişoară novice şi-a întrebat vecinul: «Bine, dar dece se împung aşa?».

*

Viguroasa grupare Vulturii din Lugoj şi-a însuşit o victorie răsunătoare asupra Sportului Studenţesc. Presa sportivă de eri este foarte împărţită în ceeace priveşte meritele învingătorilor. Mulţi cronicari văd în Sportul Studenţesc o victimă a ghinionului şi a arbitrului.

Se poate, dar noi suntem de altă părere. Sportul Studenţesc a pierdut fiindcă n'a ştiut ca să facă pe teren. In marea lor majoritate «universitarii» sunt juniori de mare talent, dar nu încă vedete. Din nefericire Duminecă au vrut să fie vedete, au jucat frumos într'adevăr, şi-au dispreţuit adversarul şi au pierdut.

Păcat. Regretăm sincer înfrângerea Sportului Studenţesc, echipă extrem de simpatică şi în totalitatea ei românească. Noroc că nici Vulturii nu se lasă mai pe jos.

*

Se spune că în urma rugăminţilor repetate ale fostului său jucător, conducerea clubului Venus va ridica suspendarea lui Fredi Eisenbeisser-Feraru şi-l va întrebuinţa în echipă în locul lui Gorgorin, care va fi trecut half dreapta. Urmează ca Bărbulescu să joace extrem dreapta, iar Gruin pe stânga. In felul acesta ar ieşi din echipă Şt. Niculescu. Dăm ştirea sub toată rezerva.

Turneul de Paşti

Potrivit unei tradiţii bine stabilite, echipele noastre fruntaşe organizează de Paşti turnee cu echipe de valoare aduse din străinătate.

Venus angajase din vreme echipa vieneză F. C. Austria, câştigătoarea Cupei Europei Centrale de anul trecut.

Intre timp Austria nu şi-a mai putut onora contractul. S'a recurs atunci la echipa jugoslavă Beogradski, care, deşi acceptase contractul, acum nu mai poate veni, deoarece 9 dintre echipierii săi au fost selecţionaţi în echipa naţională a vecinilor dela Vest, care va fi opusă Ungariei.

In ultima instanţă a fost angajată meritoasa echipă austriacă FIRST WIENA, care, pe lângă alte performanţe frumoase, a reuşit acum 5 zile să elimine din Cupa Austriei pe F. C. Austria.

Turneul se va desfăşura pe arena Venus în zilele de 4 şi 5 Mai.

Dela Uniunea Comercianţilor şi Industriaşilor

Eri a avut loc la sediul Uniunei micilor comercianţi, industriaşi şi salariaţi industriali din str. dr. Felix 80, o şedinţă a comitetului central la care au luat parte şi comitetele sindicatelor.

Prezidează d. Iorgu Răşcanu, secretarul general al Uniunei şi preşedinte al secţiei meseriaşilor, care arată situaţia ce se creiază micului meseriaş patron şi felul cum sunt impuşi de comisiile de impunere, reprezentanţii fiscului neţinând cont de veniturile acestor meseriaşi şi majorând din oficiu impunerile lor fără nici un fel de justificare.

D-sa propune şi întreaga adunare aprobă ca o delegaţie compusă din cei 220 de conducători ai sindicatelor afiliate Uniunei să se prezinte d-lui ministru de finanţe cu un memoriu detaliat arătând nedreptăţile ce se fac la aceste comisii de impuneri.

D-sa este de acord ca tot ce este cetăţean să-şi facă datoria către Stat dar în raport cu veniturile fără a fi asupriţi în dauna altora care se sustrag dela obligaţiunile către stat.

In acest sens s'a hotărît convocarea unui congres la care se vor desbate toate problemele meşteşugăreşti şi în special impunerile fiscale.

Pelerinaj la Sf. Mormânt

Eri a plecat spre Constanţa, de unde se va îmbarca pe vapor, pentru Ierusalim, echipa misionară ortodoxă a romilor din România, sub conducerea d-lui G. A. Lăzurică. La Iaffa misionarii romi se vor întâlni cu echipa misionară a romilor din Anglia, vizitând împreună Mormântul Mântuitorului Nazareth, Bethleem şi Iordanul.

D. G. A. Lăzurică, după ce se va supune tuturor canoanelor şi regulilor spirituale, va da examen în faţa I. P. Sfinţitului Patriarh al Ierusalimului, pentru a obţine diploma de „hagiu" al ordinului „Ierusalimul Eliberat", cu drept de a purta mătănii, cruce şi brâu la costum misionar.

La întoarcere, ambele echipe se vor opri la Alexandria (Egipt) şi vor vizita Cairo şi Piramidele.

Arestarea d-lui farmacist V. Iasinski din Rădăuţi

Zilele trecute a fost arestat, in gara Dorneşti, d. farmacist Gh. V. Iasinski, care a fost supus unei perchiziţii corporale.

După o deţinere de 3 ore a fost pus în libertate.

Landesman răspândeşte literatura comunistă

In atenţia d-lor miniştri de interne şi justiţie

CHIŞINAU. — Am scris nu de mult, dar, fiindcă nu s'a luat încă nicio măsură, revenim asupra cazului jidovului Landesman, *care, venit din Rusia sovietică, a acumulat o avere de milioane — fără frică de sancţiuni — este depozitarul literaturei comuniste ce se răspândeşte între Prut şi Nistru.*

Intrebăm pe d-nii miniştri de interne şi justiţie:

1. Siguranţa generală ştie că acest venetic, proprietarul unui cinematograf din Chişinău, — unde rulează filme suspecte — este, în acelaş timp, depozitarul Moscovei, prin faptul că are în depozit şi răspândeşte în toată Basarabia, ziare, cărţi şi reviste marxiste?

2. Ministerul de justiţie este informat — şi ne surprinde că nu se ia nicio măsură — că acest jidan a obţinut cetăţenia română pe căi lăturalnice. De ce nu se procedează la revizuirea actelor, pe baza cărora a fost admis a fi înscris în listele de cetăţenie română?

Cum, pentru Dumnezeu, am ajuns să ne sfideze toţi veneticii, încetăţeniţi prin fraudă, fără să putem reacţiona — luându-i de guler şi aruncându-i peste graniţă, de unde au venit?

In ce ţară trăim, domnilor miniştri de interne şi justiţie?

INFORMAŢIUNI

Comitetul Sindicatului Artelor Frumoase anunţă pe toţi domnii pictori şi sculptori cari vor să meargă în vara aceasta la căminele de odihnă din Balcic şi Sâmbăta de Sus, să trimeată cereri scrise din vreme. Orice informaţiuni, precum şi cererile se vor adresa domnului secretar general al Sindicatului Artelor Frumoase în Calea Griviţei nr. 131.

D. V. P. Sassu, ministrul justiţiei şi ad-interim la agricultură şi domenii, a vizitat eri dimineaţă lucrările institutului de ser antipestos dela Giuleşti.

Este un institut monumental, a cărui construcţie este aproape gata şi care urmează să fie inaugurat în curând.

D. V. P. Sassu a vizitat apoi lucrările târgului de vite din faţa abatorului din Capitală.

D. dr. Lazăr Niculae, asistent la Facultatea de medicină din Iaşi, a fost numit cu titlu definitiv în acelaş post, iar d. dr. C. T. Nicolau a fost reintegrat în postul de asistent definitiv la clinica I-a medicală dela Facultatea de medicină din Bucureşti.

Consiliul de administraţie al Reg. Aut. C. F. R. a delegat pe d. subdirector g-l A. Puşcaru, ca membru în comisiunea tarifară c.f.r. şi în comisiunea de aprovizionare.

Asociaţia Licenţiaţilor Academiilor Comerciale (A. L. A. C. I.) ţine adunare generală ordinară pentru depunerea mandatului şi alegerea noului comitet Duminică 9 Mai 1937 orele 9 a. m. precis în saloanele „Liedertafel".

Candidaturile pentru noul comitet se primesc la sediu până în ziua de 4 Mai 1937 orele 8 p. m.

Mâine Miercuri 8 crt., ora 8 dim. Frăţia Misionară „Patriarhul Miron" şi alţi buni credincioşi vor lua parte la săvârşirea Sf. Taine a Maslului în Biserica Sf. Dumitru din str. Carol.

Direcţiunea Serviciului de Mişcare C.F.R. a declarat vacante următoarele staţiuni: Răuleţ, Găbinaşi, Murceanca, Ciocarlaul de jos, Capul Satului. Unele din aceste staţiuni sunt de cat. X altele de XI.

Asociaţia generală a profesorilor secundari face cunoscut că în urma cererilor primite dela colegii din ţară, înscrierile pentru excursia şi congresul internaţional dela Paris se prelungesc pentru ultima oară până la 15 Mai a. c.

Ministerul educaţiei naţionale, reaminteşte celor interesaţi că la 30 crt., expiră termenul pentru depunerea cererilor de transferare în învăţământul secundar.

La alegerea noului rector al Academiei comerciale din Cluj, a fost reales d. prof. Octavian Prie.

Ministerul educaţiei naţionale a confirmat numirea d-lui Octavian Prie.

INCA O VESTE BUNA!

în „BUNA VESTIRE"

Biciclete de oraş	1/2 Ballon	Lei	3.300
„ „ „	1/1	„	3.500
„ Demi-curse		„	4.500

la „CARTEA ROMANEASCA"

Reputatele produse, 40 ani de experienţă TRIUMPH

Afacerea Candeli

Trei „rumâni" de baştină

Dece nu s'a sezizat ministerul de finanţe? Cum s'au obţinut paşapoarte la trei jidovi, cari n'au văzut măcar România?

Cum s'a obţinut o viză?

Mai întâi trebue să facem o precizare: Faimosul gangster „GHEORGHE" CANDELI- KANDEL a lansat o serie de svonuri precum că ILIE SALATRUCEANU, cel care a început să-l demaşte a fost cumpărat şi în curând va fi cumpărat şi ILIE CIUTESCU, Ori, realitatea este cu totul alta şi din domeniul fanteziei. Fiindcă ILIE SALATRUCEANU este una şi aceeaş persoană cu ILIE CIUTESCU, şi CANDELI autorul tenebroasei afaceri, TREBUE SA ŞTIE CA MAI SUNT ŞI CONŞTIINŢE CARI NU POT FI CUMPARATE.

Noi îl avertizăm că orice încercări şi orice demersuri ar face, sunt zadarnice, fiindcă noi, nu vom ceda până ce gangsterul «GHEORGHE» CANDELI-KANDEL, nu va înfunda puşcăria.

Trebue ca odată să se facă şi în Ţara Românească *dreptate* şi să vedem cu lanţurile la picioare şi tăind la sare, nu numai pe cei cari fură un pui de găină, ci pe toţi cari sunt de talia banditului *Ghidl Kandel* şi a lui *Grosz-Cagero*.

UN DENUNŢ FARA URMARI

In numărul nostru de ieri, arătam cum un creştin, pe nume ANDREI FROHLICH a făcut un denunţ la ministerul de finanţe ce a fost înregistrat în ziua de *17 Februarie 1937*, la nr. *42.132* şi care a fost predat d-lui inspector ATANASIU.

Iată textul acestui denunţ:

Domnule ministru,

„Am onoarea a vă remite alăturat, legate şi sigilate 19 (nouăsprezece) *exemplare de FACTURI NEOFICIALE, ale firmei ing. GHEORGE CANDELI, str. Melodiei 1 şi în valoare de 550 MII lei. Spre orientarea dvs., vă comunic că numita firmă FRUSTEAZA FISCUL de opt ani cu acest procedeu, (ne operând facturi în registrele oficiale), aceste exemplare o dovedesc cu prisosinţă. Pentru a putea da de cele DOUAZECI MII FACTURI NEOFICIALE, veţi fi nevoit a face O DESCINDERE la birou, cât şi la locuinţa lui CANDELI, cu care ocazie veţi fi nevoit A RIDICA şi corespondenţa personală, din cari veţi găsi lucruri de o extremă importanţă, pentru dvs. Pentru a reuşi la această descindere, veţi cercela mai deaproape locuinţele jidanilor: J. HALPERN (socrul lui GH. CANDELI-KANDEL) din str. Melodiei nr. 1 şi a lui LEONIDAS GERSTEMFELD, din str. Dr. Pasteur 27".*

Am vrea să ştim ce măsuri a luat d. inspector ATANASIU, în mâna căruia i s'a încredinţat acest denunţ şi cele NOUASPREZECE FACTURI NEOFICIALE — LEGATE ŞI SIGILATE? Dacă acest caz, de o extremă importanţă, fiindcă STATUL A FOST FRUSTAT CU PESTE UN MILIARD LEI, a fost adus la cunoştinţa d-lui inspector general TAUTU şi ce s'a dispus?

Noi credem că d. inspector general TAUTU, din ministerul de finanţe, cunoaşte tenebroasa afacere a lui GHIDL KANDEL. Nu cumva nu s'a luat vreo măsură, graţie circumstanţei foarte cunoscute de altfel că, gangsterul «GHEORGHE» CANDELI îi este prieten personal?

In cele din urmă, vom afla ADEVARUL.

Pe ce bază s'au eliberat trei paşapoarte falşe

Din reportagiile precedente reese că faimosul bandit a dat lovituri în toate domeniile şi i-au reuşit în plin.

Astăzi, venim cu o nouă ILEGALITATE, nu mai puţin senzaţională, aceea a PAŞAPOARTELOR FALSE.

Banditul GHIDL KANDEL-CANDELI a reuşit prin intermediul jidanului HARY NEGREA — *pretins avocat şi samsar* —, de a procura paşapoarte la trei rude ale lui, cari din *cetăţeni sovietici au devenit cetăţeni români, fără* ca ei să fi văzut vreodată România.

Iată cum a procedat jidovul HARRY NEGREA — SCHWARTZ: A mers la Chişinău, unde a locuit la hotelul PALACE. A luat contact cu alţi samsari jidovi, cu trecere la autorităţile de acolo. A pus la bătae o sumă de bani şi cât ai bate din palme au ieşit ca din pământ acte în regulă precum că jidovii BORIS GRIMBERG şi MARC HALPERIN SUNT CETAŢENI ROMANI. In baza acestor ACTE FALŞE, s'au eliberat paşapoartele.

CINE SUNT CEI DOI JIDOVI?

BORIS GRIMBERG (văr cu soţia lui CANDELI), s'a născut în Kiew şi până în 1931 a fost cetăţean sovietic.

In cursul anului 1931, a avut loc între jidovul «GHEORGHE» CANDELI şi BORIS GRIMBERG — care era stabilit în Milano, un schimb de scrisori. In aceste scrisori gangsterul GHIDL KANDEL, îi arată cum în mai puţin de opt ani a ajuns foarte bogat şi cum deţine monopolul aparatelor tehnice de precizie. Totodată, CANDELI i-a promis că îi va obţine un paşaport, în baza căruia se va putea stabili în România şi va ajunge «dija un om foarte bogat». Zis şi făcut.

După cum arătam mai sus, s'a obţinut prin intermediul jidovului HARRY NEGREA-SCHWARTZ un paşaport, care a fost expediat lui BORIS GRIMBERG la Milano. Noul «RUMAN» s'a prezentat la Consulatul României din Milano, pentru VIZA. Care viză i-a fost refuzată, pe motiv că paşaportul n'avea viza de eşire din România. Pe drept cuvânt n'avea această viză, deoarece jidovul BORIS GRIMBERG, nu fusese niciodată în România.

S'a cumpărat o viză

Paşaportul a fost trimis în România. «Avocatul» HARRY NEGREA s'a deplasat până la Corabia, unde a cumpărat o viză şi totul a fost pus în regulă. Astfel, numărul populaţiei ţării a crescut cu un «RUMUN».

Apoi, BORIS GRIMBERG a plecat din Milano la Paris, de unde a trimis paşaportul pentru prelungirea şederii în Franţa. Pe ziua de 6 Aprilie 1936, s'a dat o nouă viză, astfel că şederea jidovului în Franţa expiră la 1 MAI 1937, CAND URMEAZA A VENI IN ROMANIA, SPRE A SE STABILI.

AL DOILEA CAZ

Al doilea caz, este al jidanului MARC HALPERIN, frate cu socrul lui „GHEORGHE" CANDELI (J. HALPERIN), cari în 1917 a fugit din Rusia, stabilindu-se în Elveţia.

Tot prin acelaş procedeu, s'a obţinut un paşaport, ce a fost expediat în Elveţia în anul 1932 şi care a fost preschimbat în 1933.

In anul 1934, MARC HALPERIN şi soţia sa, au venit în Bucureşti, unde au stat şapte luni, locuind la hotelul BOULEVARD, din B-dul Elisabeta 1.

Apoi s'a reîntors în Elveţia, ca cetăţean român.

*

Am vrea să ştim dacă, ministerul de interne cunoaşte acest caz, iar dacă noi suntem cei ce îi aducem la cunoştinţă, cerem: Să se ordone o anchetă spre a se stabili cine a emis acte în regulă, în baza cărora s'a obţinut cetăţenia română la cei trei jidovi: BORIS GRIMBERG, MARC HALPERIN şi SOŢIA SA.

Aceşti doi jidovi, desiguri că sunt şi cu *serviciul militar satisfăcut* şi astfel, am vrea să ştim la ce regiment au făcut armată şi în ce an?

Totdeodată, atragem atenţia celor în drept, de a lua cunoştinţă de cele relatate în primele reportagii, apărute în ziarul «Buna Vestire», în cari arătam, cum — tot în mod fraudulos, — gangsterul «Gheorghe» Candeli-Kandel, a ajuns «român de baştină».

ILIE CIUTESCU

Adunarea generală a Ligii Culturale, secţia Botoşani

BOTOŞANI, 26. — Duminică a avut loc în aula liceului Laurian adunarea generală a Ligii Culturale secţia Botoşani.

D. secretar prof. Hlihor, dă citire dărei de seamă asupra activităţii anului expirat, arătând activitatea prin participarea asociaţiei la toate manifestările româneşti, încurajând muzica, dansul şi costumul naţional şi înfiinţând 14 cămine culturale în diferite sate. Urmează: Raportul cenzorilor făcut de d. Mihalciuc, după care d. cassier expune situaţia financiară, arătând că excedentul ce există se va întrebuinţa la clădirea unui palat cultural.

D. preşed. prof. Bidnei, mulţumeşte tuturor pentru activitatea depusă şi se procedează la alegerea noului comitet.

Preşed.: prof. Bidnei Vice preş. Deliu şi Zăvoianu; secretar: prof. Hlihor; casier: prof. Dumitriu; membrii: Inst. Arăeleanu şi Inst. Mihalciuc; cenzori: Apostol, Gafencu şi Andreescu; supleanţi: Haşnaş, Tudor şi Onofrei.

Declarațiile făcute presei de d. Fentener Van Vlissingen

D. Fentener Van Vlissingen, președintele Camerei de comerț internaționale, sosit de curând în România, a făcut eri dimineață presei următoarele declarații:

«Scopul acestei călătorii e o vizită [illegible] un prilej de a lua contact cu oficialitățile și personalitățile de seamă cari se interesează de lucrările Camerei de comerț internaționale, [illegible] schimb de păreri cu ei pentru intensificarea relațiilor internaționale, [illegible] personal e absolut necesar. In [illegible] nu numai circulația [illegible] ci chiar ideile nu pot circula [illegible] în chip internațional. Contactul personal e absolut necesar după [illegible].

Camera de comerț internațională se interesează de aproape de desvoltarea economică a țărilor dunărene [illegible] joacă un rol de mare importanță pentru toată Europa, pentru că prin [illegible] acestor țări e legată și de [illegible] speciale, ce se pun în [illegible] situația geografică.

[illegible] acestei călătorii [illegible] Cehoslovacia, Ungaria, Iugoslavia, România și de aci plec la Sofia și la Istanbul.

Impresia generală e că peste tot se simte o intensificare a afacerilor. Cred că explicația e datorită ridicării prețurilor. Mai cred iarăși că în țările agricole, cari au avut o recoltă bună, influența în materie economică și financiară e considerabilă. In toate aceste țări se fac sforțări remarcabile, popoarele sunt muncitoare, și cred că conducătorii întreprinderilor nu vor scăpa nici o ocazie pentru a îmbunătăți situația economică.

Mai în toate aceste țări, guvernele cari sunt conducătoare ale marilor întreprinderi își dau seama de necesitatea de a intensifica pe cât e posibil comerțul exterior.

In ce privește congresul dela Berlin al Camerei de comerț internaționale, cred că va fi un mare succes. Știm de pe acum, că vor fi foarte mulți delegați.

Chestiunile pe care le discutăm sunt interesante, și momentul e prielnic, pentru că, în toate țările mari din lume, și în Statele Unite, toată lumea e de părere că situația actuală a schimburilor economice între popoare nu e încă ceeace ar trebui să fie.

Problemele mari, cari vor fi discutate cu o deosebită atenție sunt: Materii prime, ordinea monetară internațională, economia dirijată și economia naționalistă.

Distinsul oaspe întrebat ce impresii speciale a cules cu prilejul acestei vizite făcute cu avionul în România, a adăogat că a fost plăcut surprins mai ales văzând noile construcții gigantice din Capitală, puternicul avânt [illegible] ceeace s'a realizat într'un timp așa de scurt dela războiu încoace.

«Am fost plăcut impresionat de primirea cordială ce mi s'a făcut și de interesul ce se pune pentru intensificarea relațiilor economice internaționale».

Eri la ora 2 p. m. d. Fentener Van Vlissingen a părăsit Bucureștiul pe bordul avionului său personal, plecând la Sofia.

Ce-i cu autorizațiile de import oprite în transfer?

Disponibil și intervenții

Din lipsă de disponibil rezultat din export, Banca Națională a dispus, încă dela 1 Martie c., ca toate autorizațiile de import emise pentru Germania, să fie oprite la viza de transfer, cu toate că în majoritate aceste autorizații erau pentru mașinile necesare industriei naționale, materie primă și semi-fabricate cu aceeaș destinație, ca să nu mai vorbim de cele emise pentru fabricatele necesare.

Și în urma acestei dispoziții, autorizațiile pentru Germania au continuat a se elibera, în limita disponibilului anunțat, îngroșând astfel valorile blocate la viza de transfer.

Un disponibil de 121 milioane, acordat de către B.N.R. în contul trimestrului următor, n'a satisfăcut nici un sfert din necesitățile sumelor blocate, astfel că nici astăzi n'au plecat din transfer autorizațiile pentru: mașini, materii prime, piese de schimb și cele de automobile. Autorizațiile pentru fabricatele necesare și specialități, nu se știe ce soartă vor avea.

BANCA NAȚIONALA FACE ALTA POLITICA?

Ulterior, s'a oprit viza de transfer și pentru Cehoslovacia și U.S.A. deși, pentru cea dintâi s'au acordat supra-cote, cari de asemeni au fost oprite în transfer.

Ministerul industriei și comerțului a făcut, intervenții peste intervenții pe lângă B.N.R. pentru clarificarea acestor autorizații. Rezultatele au rămas, tot intervenții, fără nici o altă urmare.

Ne întrebăm acum, ce au de gând, cei chemați să o facă, cunoscând că cel puțin un sfert din mărfurile pentru cari s'au emis autorizațiile blocate, sunt în vamă, iar altă parte în drum spre țară.

G. P.

Plata titlurilor de rentă eșite la sorți

In urma înțelegerii dintre Banca Națională și ministerul de finanțe, s'a hotărît ca dela data de 1 Mai a. c. să se facă plăți de cupoane și titluri de rentă eșite la sorți și prin administrația financiară locală.

In acest mod se vor plăti numai rentele: împrumutul unei 5 la sută 1919; împrumutul refacerii 5 la sută 1920 și renta deblocată; renta exproprierii 5 la sută 1922 amortibilă și renta exproprierii 5 la sută 1922, perpetuă.

Prin măsura aceasta se ușurează serviciul de plata cupoanelor, dându-se posibilitate unei mai prompte achitări a valorii cupoanelor prezentate de deținători.

Potrivit înțelegerii intervenite, după data de 1 Mai, agențiile B.N.R. nu vor mai achita decât cupoanele rentelor aflate depuse spre păstrare la Bancă sau constituite gaj sau altfel de garanții.

Deosebit de aceasta, sucursalele și agențiile B.N.R. vor mai plăti pentru ultima oară, cupoanele ce vor fi prezentate în ziua de 1 Mai 1937.

In sensul celor de mai sus, ministerul de finanțe a trimis eri administrațiilor financiare instrucțiuni asupra operațiunilor ce au de făcut prin birourile speciale și anume: predarea și primirea cupoanelor sau titlurilor eșite la sorți; verificarea acestor valori; înregistrarea lor; viza pentru dispozițiunea de plată; achitarea și celelalte operațiuni de decontare.

Deasemenea se dau dispozițiuni asupra întocmirii borderourilor și se atrage atențiunea ca pentru îndeplinirea acestor operațiuni să fie demnați funcționari destoinici.

Plățile cupoanelor nu se fac prin acreditiv ci din încasările zilnice.

Cooperativă sau focar comunist?

Un agitator comunist conduce o cooperativă din Jurilovca-Tulcea. In atenția Centralei Cooperative din București

CHIȘINAU. — Se spune — și pe drept — că cooperativele, înființate cu un scop atât de înalt, au decăzut.

Cauze sunt multe. O cauză principală este: politicianizarea cooperativelor — aceste închegări comerciale au fost date pe mâinile unor politicieni incapabili și incorecți. O a doua cauză: la conducerea cooperativelor au ajuns unii oameni, străini de interesele naționale cari, nu numai că au sabotat cooperativele, făcându-și numai afaceri personale, dar au transformat aceste isvoare de consum în adevărate focare comuniste.

Ni se semnalează un caz, extrem de important: In comuna Jurilovca-Tulcea s'a înființat o cooperativă, la a cărei conducere a ajuns un oarecare Ivan Condrat-Baran, care a fost judecat și condamnat la închisoare de Consiliul de Războiu al Corpului II Armată (dosar nr. 566-1918).

In Consiliul acestei cooperative mai este: ing. Varana Grigore, condamnat pentru dezertare la inamic (dosar nr. 3886-1920) de Corpul V armată.

Apoi: Varana Sava, Lovin Chirila, Ștefan I. Baran și Mihail T. Vlas, toți condamnați pentru fapte de desonoare.

Și, notați bine, toți aceștia sunt membri marcanți în partidul internațional-țărănist.

Ce are de spus Centrala Cooperativelor? Nu crede că ar fi cazul să desființeze cooperativa, sau să procedeze la desinfectarea ei de elemente compromise?

Dar ministerul de interne nu are nimic de zis? Nu socotește că e.te absolută nevoie să dizolve focarul comunist din com. Jurilovca?

S. P.

O campanie senzațională

Adevărul în problema peștelui

III. Relatările trimisului nostru special

Paridul, prin agenții săi, începând licitațiunea peștelui inițial dela un preț mare — și stimulându-l tot timpul, cu scopul de a-și asigura o marjă cât mai mare de dijmă, asigură și pescarilor un preț bun pentru produsul lor?

Nu. Și vom vedea deci. Este locul să vorbim aci și de o altă «piață» a peștelui: piața dela locul de producție, sau piața de spoliațiune a pescarilor, apropiată prin practici de piața de vânzare, târg de spoliațiune a consumatorilor.

INSUFICIENȚA MIJLOACELOR PESCARILOR

Piața locului de producțiune funcționează la centrele marilor pescării: Jurilofca și Vâlcov. De aci pleacă pescarii cei mai mulți și aci se întorc cu produsul muncii lor. Aci deci se colectează produsele cele mai multe. Normal ar fi ca la aceste locuri să nu funcționeze o «piață» vânătorul pescar, în interesul unei bune valorificări a mărfii sale s'o ducă și s'o vândă direct la piețele de desfacere, în centrele orășenești. Pescarul vânător nu poate face acest lucru însă, în primul rând, din cauza lipsei mijloacelor de transport rapide.

Pescarii în Deltă sunt săraci, am arătat; nu posedă ca mijloc de locomoție decât barca cu care pănează sau căruțe. Aceste vehicule nu sunt proprii unei valorificări a peștelui, pe deoparte pentrucă până la o piață bună de desfacere, Galați sau Constanța, i-ar lua 12—14 ore de drum și marfa ar pierde din prospețime și calitate, iar pe de altă parte este lesne depășit de vehiculele motorizate ale antreprenorilor de pescării, cari pentru acelaș drum fac trei ore; la toate bărcile lor, piața respectivă de desfacere este deja acoperită cu marfa antreprenorilor, fapt care depreciază prețul mărfii lor.

Dacă le-ai cercetat și pe aceiea de producție, ajungi să constați încă un fapt bizar: pe piața de producție se prinde mult pește, pe aceia de desfacere se vinde oficial, puțin. Unde e diferența? Toată diferența, adică cea mai mare parte, se vinde clandestin, practică care păgubește statul și de încasarea dijmei. După aprecierea care mi-o face un pescar cunoscător, se vinde anual clandestin, circa 5 milioane kilograme.

JUSTIFICAREA CLANDESTINISMULUI

Acest clandestinism creiat numai de politica prețului «a la hausse» întreținută la Parid, găsește un mare sprijin în licitația oficială. Iată cum: speculantul pescar prezintă, după cum am arătat pe piață puțin pește, și din motivele arătate, dar și pentru faptul că nu prezintă toată cantitatea pe care o are. Aceasta pentru a rarefia și mai mult peștele pe piață cu scopul urcării lui în preț, iar pe de altă parte în interesul de a putea stabili un preț oficial urcat, la o bursă oficială, care să-i ajute scurgerea peștelui clandestin cu un preț și mai mare încă.

Face aci un joc de bursă neagră, sprijinit ca și în materie de devize, pe bursa oficială.

Paridul și Statul sunt piese de șah în jocul speculanților.

In articolul viitor ne vom ocupa de alte două laturi ale acestei specule: cauzele altele decât de preț pentru care acaparatorii de pește nu au interes la producțiile mari și exploatarea uneltelor de pescuit.

Sever Carp

O primă exagerată, acordată speculanților

Din această cauză deci, și o alta pe care o vom arăta într'un articol viitor, pescarul vânător e constrâns să-și vânză marfa pe loc, speculatorilor.

Vâlcovul și Jurilovca mișună de asemenea specimene. Unii sunt arendași de bălți; alții simpli «capitaliști», toți însă indivizi fără o identitate precisă (sunt și rare excepții), evrei, unguri, greci, de prin toate colțurile țării, sau ale Orientului, oameni fără naționalitate ca acoliții politici, cartelați între ei, sau asociați în vreo cooperativă, care au aceasta de caracteristic că în loc să fie cooperative de pescari sunt cooperative de «pești» de uscat; toți aceștia cu însușirea biologică a morunului, «lupul apelor» formează piața de licitație a locului de producție, CEREREA, la care vine OFERTA, peștelui, vânat a nenorocitului de pescar — biata «caracudă». Iși poate închipui oricine ce jale este pe această piață. In fața omnipotenții cartelaților Paridul prin agenții săi (de a cărui complicitate ne vom ocupa) nu mai face jocul «a la hausse». Pescarul neputincios de a-și valorifica singur și în altă parte marfa, se dă pradă speculanților. In acest chip peștele care se vinde la Galați sau Constanța cu 90 lei kgr. de către producător sau cu 130 de către detailist consumatorului, (sau la București cu 160 lei kgr.) se cumpără de către speculanți la Jurilovca sau Vâlcov cu 30 lei kgr.

PROPORȚII DEADREPTUL MONSTRUOASE

Pescarul deci, producătorul, nu recuperează nici a patra parte din valoarea comercială a muncii și produsului său. Trei pătrimi aparține speculei

Există în industria avansată un sistem al secătuirii de vlagă prin surplus de încordare, a muncitorului, numit «Swieding sistem». Sistemul practicat de exploatatori și speculanți la marile pescării, cu concursul candid al Paridului are aceasta de deosebit: se aplică prin preț ca să ajungă la deprecierea și estorcarea aceleiași munci.

Este evident ca în această situațiune pescarul român să sufere aceiași depresiune psihologică ca și muncitorul industrial de sub «swieding sistem» și în cele din urmă să potrivească vânatul său nu după posibilitățile mării și cerințele pieței pe care el nu le simte, ci după nevoile lui minime de trai mizer.

Trucul licitațiilor duble

Mai toți acești speculanți și-au asigurat și un drept în ale pescuitului — în meseria aceasta în nici un fel reglementată și unde drept de pescuit poate dobândi oricine, și speculanții de pescari sunt pescari. In această calitate se pot prezenta cu peștele acaparat, pe orice piață unde găsește conveniență spre licitare, mai mult încă, pot prezenta acelaș pește la licitațiune, în două piețe, dacă prețul oferit la una din ele nu e cel care să-i convină. In aceste scop are pe piața de desfacere un agent care se camuflează comerciant, cu rolul de a stimula prețul alături de agentul Paridului și în cazul când prețul vroit nu se obține, să «cumpere» marfa pentruca în tovărășia speculatorului inițial să o poată «aranja» în altă parte, dela Constanța, la București de pildă.

PIAȚA DE DESFACERE ARE ROL DE BURSA DE PREȚURI NU DE VANZARE DE MARFA

De fapt, controlând piețele de desfacerea peștelui, după ce

Consiliul general al municipiului București va vota Miercuri bugetul primăriei

Pentru mâine dimineață, la ora 9.30, a fost convocat — în localul primăriei municipiului din str. N. Filipescu — consiliul general al municipiului București.

Cu acest prilej se va vota bugetul primăriei, a cărui discuție și votare a fost amânată deoarece cifra bugetului întocmit de primaoară era departe de a răspunde nenumăratelor nevoi edilitare. După audiența d-lui G. Donescu la d. Gh. Tătărescu și obținerea unei importante sume dela ministerul de interne — dintr'un fond special, destinat primăriilor — s'a putut modifica și întocmi următorul buget:

Municipiul, 820 milioane lei; sectorul I Galben, 121.970.000 lei; sectorul II Negru, 120.690.000 lei; sectorul III Albastru, 131.234.219 lei; iar sectorul IV Verde, 103.450.000 lei. Astfel, bugetul municipiului împreună cu cele patru ale sectoarelor însumează 1.367.500.000 lei.

Cea mai mare parte din buget e afectată lucrărilor edilitare în curs de executare.

*

Se vor mai vota unele modificări ale regulamentului financiar precum și bilanțul pe 1936 al Uzinelor comunale.

In restul ordinei de zi vor fi cuprinse discuțiile asupra următoarelor probleme municipale: Transformarea lăptăriei comunale în regie cooperativă și modificarea regulamentului de administrare a Lăptăriei; renunțarea la exproprierea proprietății Luca Niculescu din str. Patriei nr. 12; cedări de locuri în cimitire; delegări de membri ai consiliului general, în comisiunile de recensământ pentru impuneri comunale și exproprierile unor proprietăți.

Deasemenea se va discuta și hotări asupra nevoilor edilitare ale Capitalei.

Ședința consiliului comunal al sect. II Negru

Eri la ora 4 d. a., consiliul comunal al primăriei sect. II Negru s'a întrunit în ședință publică, sub președinția d-lui primar I. Anastasiu, asistat de d-nii Jean Lucescu, ajutor de primar și N. Cristescu, secretar general.

După ratificarea deciziilor primariale dela nr. 46 până la 83 inclusiv și procesele verbale ale delegației permanente, s'a luat în discuție raportul serviciului de cadastru privitor la fixarea prețului terenului și a contribuției la lucrările edilitare pentru lotul din str. Călușei 71, pus la dispoziție comisiei de împroprietăriri.

S'a renunțat la o porțiune de teren ce trebuia să fie expropriată în strada Fluerului 24 și s'a hotărît exproprierea unor terenuri în strada Crivățului, din com. suburbană Dudești-Cioplea și în strada Crivineni No. 60.

Ședința s'a ridicat la ora 6 d. a.

Răspândiți „Buna Vestire“

Parastas pentru Episcopul defunct Dr. I. Stroie

Sâmbătă 24 Aprilie crt., s'a oficiat la biserica militară a Garnizoanei Focșani, parastas pentru fostul episcop al Armatei, decedat de curând dr. I. Stroe.

Serviciul divin s'a săvârșit de confesorul garnizoanei asistat de Sf. Sa Preotul Econ. V. Botez și diaconul Ciută.

A luat parte la pioasa comemorare urmată prin delegați trimiși de toate unitățile precum și trupe.

La sfârșit preotul căpitan Gheorghiu Th. a rostit un panegiric înfățișând personalitatea Inaltului Earh și rolul ce a îndeplinit timp de 12 ani cât a stat în fruntea Clerului militar.

Ședința consiliului comunal al sect. III Albastru

Consiliul comunal al sectorului III Albastru a ținut eri după amiază ședință, sub președinția d-lui primar Dem. Anastasiu.

S'a luat în discuție și rezolvat o serie de lucrări curente.

LEONIDA & Co.
București și sucursale
SERVICE BOSCH
LEONIDA & Co., București
Soc. ACUMULATOR, Timișoara
H. DANEK, Brașov
MULLER & LORENZ, Sibiu

Sportivi!
Cumpărați încălțăminte modernă - eftină și solidă
La Magazinul Românesc
Vasile Vasilescu
(Luptătorul)
No. 46. — Strada Carol — No. 46

VIZITAȚI Ceasornicăria Românească
ANTON PETRAȘINCU
B-dul Elisabeta 41 (vis-a-vis de Liceul Lazăr)

TECHNICA GENERALA
Inginer GH. CREȚU
București I. — Strada Regală No. 16 — 18
TELEFON 3.25-04
Intreprinderi mecanice, electrice, sanitare și de încălziri centrale, radio, depozit de mașini și materiale electrice
CU PREȚURI CONVENABILE

Personalul „românesc“ în întreprinderi

Situația dela Compania Wagons Lits

O altă serie de „neaoși români“. Pericolul streinilor. Ce este cu ancheta ministerului de industrie și comerț?

Sesizându-se de reportajele ziarului nostru, ministerul de industrie și comerț, a ordonat o anchetă, pentru verificarea personalului românesc din serviciul Societății internaționale a vagoanelor cu paturi, unde stăpânește după bunul său plac un anume domn Ficher-Flavian.

Comisiunea pentru utilizarea personalului românesc în întreprinderi, n'a primit, încă, raportul asupra anchetei ordonate. Sperăm însă, că anchetatorul nu va nesocoti realitatea și deci nu va întinde mușamaua; Opinia publică românească va fi *satisfăcută când va ști că ministerul de industrie și comerț a intervenit energic! pedepsind pe acei ce au nesocotit și încalcă sfidător cele mai elementare drepturi ale elementelor băștinașe românești.*

E bine, e prudent să se termine, cât mai de vreme cu sfidarea streinilor dela Societatea Wagons-Lits. Prea și-au făcut de cap până acum. Prea și-au bătut joc de interesele și demnitatea statului român.

Intr'un alt număr al ziarului nostru, am publicat numele streinilor și minoritarilor angajați de această societate. Evidențiam — atunci — faptul că toate posturile bine retribuite sunt ocupate numai de streini cu pașaport sau de către minoritari — „cetățeni români“ — cari răspund la nume de: Flavian, Walkom, Simcovici, Streifried, etc. etc., pe când funcționarii inferiori, cu salarii de mizerie, ca: servitori, curățitori, bufegii, etc., sunt date românilor.

O ALTA SERIE DE ROMANI NEAOȘI

După cum am promis, publicăm astăzi o altă serie de „români neaoși“, angajați de Compania Wagons-Lits. Cititorii se vor putea convinge după nume cam ce fel de români sunt acești funcționari ai bandei Flavian et. comp.

La Serviciul comercial, biroul centralizator, nu găsim, decât rar de tot câte un român. Avem în schimb, din abundență funcționari evrei: Jean Liveanu, Beis Dumitru, Spinzi Corneliu, Blumenfeld Klein Maria, Hovnung Konrad, Ligy Henriette, Heimovici Alexandru, Iosif Weiss, Ledeanu Rubin, Abramovici Dorothea, Mudric Halvina, Schneider Edgar, Gelleret Iankel, Nachmansohn Lily, Schenther Sophie, Roșeanu Renée.

In personalul agențiilor, nu vei găsi un singur român. Toți funcționarii sunt evrei sau unguri. Iată-i: Tassi Take, Atanase Atanasiade *(cu pașaport)*, Marcovici Lencky, Herschovitz Goldina, Melzer Michel, Horoviceanu Nathan, Marcus, Marin Alfredo, Prialnic Vladimir, Orendy Eugen, Paves Simion, Petropolachis Gheorghe, Tassi Nora, Saltzmann Leopold, Friederik Klochs, Spitz Bella, Spaczinsky Waldemar, I. Dobnig, Dubensky Paul, Druckman Erich, Klar Sabina, Schmahl Helmut, Erlich Riva, Hirsch Gustav, Cioban Norbert, Schechter Izidor, Marcovici Renée, Lobel Aron, Mendelsohn Oscar Weinrauch Herman, Silberstein Sara, Neuman Willy, Piszk Ștefan, Dadurian Eduard, Fuchs Iosef, Wilk Herman, Hochhauser, Willy *(cu pașaport)*, Hochhauser Rosa *(cu pașaport)*, Wesel Carol, Gyorgyosy Arpad, Garibajdy Francisk.

Personal asimilat cu lucrătorii necalificați: Ladonschy Ion, Geimer Iacob, Kis Iacob, Piliborian Bedros, Beke Anton, etc.

Deosebit de situația critică în care se găsește personalul românesc la aceată societate înstrăinată, autoritățile noastre ar trebui să acorde o atențiune deosebită, — să fie vigilentă — la îndeletnicirile oculte ale funcționarilor streini dela această companie internațională.

Mulți din evreii și ungurii dela Compania Wagons-Lits, — suntem informați — că fac contrabandă, fiind în solda unor bande organizate pentru acest scop, în special pentru contrabanda de devize.

O cercetare în această direcție ar duce la surprize.

Streinii și minoritarii angajați de Wagons-Lits, pot oare să se bucure de o încredere desăvârșită? Bănuelile noastre, suspiciunile, în ce privește spionajul pe care l-ar face în țara românească, nu sunt legitime?

Ce încredere putem avea noi în acești Mendelsoni, Blumenfelzi sau Schachteri?

Mai multă atenție la Wagons-Lits! Și mai cu seamă, vrem ca anchetele ce se fac, să aibă urmări.

Lisandru R. Râureanu

Sfidare, contrabandă și poate și spionaj

Conducerea companiei Wagons Lits, nu numai că are în serviciul său funcționari străini și minoritari, dar continuă cu nerușinare să nesocotească interesele și drepturile românești. E destul să reamintim cazul petrecut la 15 l. c.: Șefii de tren francezi refuzând a parcurge dincolo de Salzburg, s'a dispus de către centrala societății, ca pe distanța în continuare, până la București, direcția diviziei din România să numească trei șefi români, întrucât dintre toate țările parcurse, României îi revenea cea mai mare distanță.

Ce s'a întâmplat însă?

D. reprezentant Flavan-Ficher, a refuzat să numească personal românesc, recunoscând pe șefii de tren dela Budapesta, astfel că astăzi, în vagoanele internaționale, pe linia noastră, avem trei șefi de tren jidani dela Budapesta.

Sfidătoare palmă pe obrajii funcționarilor români! Câtă nerușinare! Și să nu se uite că această sfidare se întâmplă la 15 Aprilie 1937, deci în anul și în luna când ministerul de industrie și comerț își intensifică acțiunea pentru respectarea drepturilor personalului românesc în întreprinderi.

*

✝

Adânc întristați: Ion Gh. Crânganu soț; Nicolae și Soltana părinți; Jean, Costel, Lizette și Mitzi frați; Al. Popovici, Lilica, Suzette, Corina cumnați; precum și familiile înrudite, Ortansa Balaban, Vasilica Gh. Oprișan, Gh. Oprișan au durerea de a vă anunța încetarea din viață a scumpei lor

Georgeta Ion C. Crânganu

în etate de 25 ani, după o grea suferință în ziua de 25 Aprilie ora 13.

Inmormântarea va avea loc în ziua de 27 Aprilie ora 16 în cimitirul din satul Galbeni jud. Tecuci. Corpul neînsuflețit se află depus în biserica sf. Nicolae din Tecuci până la 26 Aprilie ora 13.

Tecuci, Aprilie 1937

ULTIMA ORA

Procesul celor zece legionari

Ziua XI-a.—Pledoaria. Ultimul cuvânt al acuzaţilor

Şedinţa se deschide la orele 8.40 dim.

D. preşedinte ordonă să se cheme martorii apărării.

Acuzatul BOZANTAN: Socotesc că nu s'au dat ordinele necesare pentru aducerea martorilor. Cere suspendarea şedinţei, pentru aducerea lor cu poliţia.

D. Preşedinte: Am dat toate dispoziţiile, fiindcă eu vreau să fiu imparţial.

Acuz. Bozântan insistă pentru suspendarea şedinţei, ca să poată fi aduşi martorii.

Acuzaţii cer insistent chemarea d-lui general Cantacuzino ca martor:

D. căp. STOENESCU apărător din oficiu: Apărarea ce voiu face este de ordin sufletesc şi naţional. Acuzaţii sunt în majoritatea lor intelectuali. Ei au luat parte la mişcarea legionară, naţională şi constructivă.

Toţi martorii veniţi aci au avut numai cuvinte de laudă pentru cei acuzaţi.

Victima le-a trădat cauza şi merita moartea şi ei au făcut-o aceasta individual.

Roagă onoratul consiliu ca tinerii acuzaţi să fie redaţi societăţii şi să li se dea verdict de achitare.

Consiliul intră în deliberare asupra incidentului unit cu fondul, în ceeace priveşte audierea martorilor.

Consiliul deliberând în secret hotăreşte: respingerea incidentului.

Se dă ultimul cuvânt acuzaţilor.

CUVANTUL ACUZAŢILOR

ION CARATANASE: Nu datoria mea era să mă apăr, ci a acelora pe care i-aţi dat afară. Imi voiu spune credinţa mea, cu care voiu intra în ocna pe care d-voastră ne-aţi pregătit-o.

De zece zile aşteptăm să se producă aci, lumina care ne-a făcut să săvârşim fapta. Observăm că aceastâ lumină, pentru dv., s'a făcut.

Suntem mulţumiţi că dv. v'aţi luminat.

Nu suntem oameni de rând.

In gestul pe care l-am făcut n'am pus nici un interes personal.

Aci nu au venit martorii cari să arate trădarea de neam a lui Stelescu.

Am făcut gestul, fiindcă se producea o mare mişelie, o mare nedreptate, a neamului românesc.

Noi nu am mai putut răbda, fiindcă Stelescu, încerca în contra Căpitanului, al doilea atentat.

Suntem supăraţi pentru marea nedreptate ce ni se face că nu ne putem apăra.

BOZANTAN IOSIF: Nu rostesc ultimul cuvânt, fiindcă eu voiu mai vorbi, nu aci, ci în altă parte.

Noi ne-am exprimat dorinţa ca toată lumea de aci, să se desbrace de hainele lor şi să caute numai adevărul.

Nu m'am gândit niciodată că în rechizitoriu, nu se va discuta mobilul nostru sufletesc. Ce anume ne-a strâns pe noi cei zece din provincii diferite?

Din punct de vedere juridic eu nu mă pot apăra, fiindcă nu am aci puterea necesară.

Viu să vorbesc în faţa juraţilor. Dv. sunteţi în momentul de faţă reprezentanţii neamului românesc, care înţelege să ne judece.

Este imposibil ca neamul românesc care a suferit atât, să ne condamne.

Nu am conceput nici un moment în viaţa mea, decât să fiu un soldat. In calitatea mea de preşedinte al Centrului studenţesc Oradea, am dus lupta naţională în cel mai nenaţional oraş.

Noi am dat dovadă că ne iubim familia şi ce ne înconjoară,

Este imposibil ca să purtaţi în sufletul dv. cele ce s'au afirmat în scrisoarea lui Rădulescu. Eu cred în existenţa sufletelor curate şi mă svârtec ca acestea să asculte adevărul.

A fost în Franţa o afacere mare Dreyfus, a fost condamnat şi apoi reabilitat, deşi cred că a fost vinovat.

Inţelegem să ne ducem viaţa deaci înainte numai pentru bine.

Pentru noi, palma fie minimă, fie maximă, va fi aceiaş.

Nu credem însă că vom fi pălmuiţi. Prin palma ce ni se va da nouă, este se va da un exemplu, dar greşala cea mare, tocmai în aceasta constă.

Nu vreau să plec cu sufletul încărcat, pentru că socot că descărcarea unui suflet, e un act drept. Eu nu am învăţat lecţia, deaceia stau să mă gândesc.

Este imposibil, ca dv. să deschideţi drumul prin care să intre în inima neamului nostru, duşmanii. Prin acest drum, se va introduce în noi toată scursura roşie.

Eu nu sunt în spasmul morţii, fiindcă trăesc în latura unde se poate spune o credinţă şi un adevăr.

Aşa cum ne-am adunat noi, este imposibil ca să fi greşit. Când am plecat le-am spus: Gândiţi-vă la truda neamului, ca să aveţi putere.

Este probabil ca noi să fi supărat pe Dumnezeu, dar nu ne-am simţit sufleteşte vinovaţi. Nu am pierdut legătura sufletească cu Dumnezeu.

Spun în faţa dv. că cei nouă camarazi ai mei sunt nevinovaţi. Sunt gata de moarte, m'am spovedit şi cuminecat, băeţii nu sunt vinovaţi şi nu pot fi trimişi alături de Ana Pauker. Sunt gata să mor, să mă duc în faţa lui Dumnezeu şi să spun adevărul.

PELE ION: Nu mai am nimic de spus după camaradul meu.

STATE GRIGORE: Am avut şi am o credinţă. Am mamă bătrână, soră fără sprijin şi copil de opt ani şi nu vreau să-mi fac nici apărare, nici să cer iertare, ci vreau să spun ce m'a determinat să fac actul.

Credinţa m'a călăuzit, împreună cu morţii mei, tata şi fratele, morţi în răsboiu. Nu i-am putut uita. Deaceia am intrat în legiunea Arhanghelul Mihail

ATANASIU ION: Ştiu ce mă aşteaptă şi mărturisesc că nu am prevăzut, dar merg la temniţă cu sufletul curat.

BOGDAN GAVRILA: Sunt fericit că tata în vârstă de 74 ani, a murit în crezul legionar, după ce a văzut că fiul său a intrat în puşcărie.

Sunt moţ, şi sunt bucuros că mă duc la ocnă, căci nu-mi este mie permis ca atunci când fraţii mei suferă, eu să o duc bine.

Crucile lui Iancu şi Horia mă vor întări, să sufăr şi să fiu al lor în închisorile româneşti, fiindcă am voit să fac dreptate.

Cântă Luca prin păduri
Şi Lucaci la Unguri

Şedinţa se suspendă 10 minute.

La redeschidere se dă cuvântul acuzaţilor în continuare.

VLAD RADU: Legea îmi dă dreptul la ultimul cuvânt şi nu ştiu ce aşi putea spune când dv. aţi spus că sunteţi luminat. Deşi n'am putut dovedi nevinovăţia noastră, mergând în ocnă, va putrezi numai trupul meu.

Noi nu puteam să stăm cu mâinile în sân, când era ameninţată viaţa căpitanului.

GEORGESCU ŞTEFAN: De ce oare cei care trebuia să ne apere nu mai sunt aci? De ce nu s'a desfăşurat acest proces aşa cum trebuia, aşa cum prevedau legile ţării?

Nu s'a vorbit aci, despre determinare, despre dovezile noastre.

Am venit singuri şi ne-am predat. Dv. aţi spus că v'aţi luminat şi noi n'am avut decât să vă supraluminăm.

Sufletul meu va rămâne afară şi va spune întunecimii că se va termina odată.

Eu nu voiu fi înăuntru ci afară, participând la lupta finală şi la mărşăluirile spre victorie.

Am învăţat să cunosc, să respect şi să mă subordonez comenzilor comandanţilor mei. Am mai învăţat să nu-mi fie frică de oameni, ci numai de Dumnezeu. Poate El, nu va putea absolvi păcatul meu.

In faţa oamenilor şi a legilor lor, declar că nu am greşit cu nimic.

TRANDAFIR ION: Sunt fericit, oricare ar fi hotărîrea dv.

Vă rog să ne respectaţi două dorinţe, cari sunt şi drepte: 1) să ne daţi maximul de pedeapsă şi 2) să nu ne despărţiţi, căci ne rupeţi sufletul.

*

D. PREŞEDINTE anunţă că onoratul consiliu va intra în deliberare, citind punctele asupra cărora va trebui să delibereze.

BOZANTAN: Asupra primei întrebări, trebue să se spună că din această faptă a noastră, ni se poate atribui o culpă.

Georgescu şi Trandafir cer ca să fie judecaţi ca autori, nu ca complici.

ATANASIU roagă să se pună o nouă întrebare: Dacă fapta este justificată sau nu.

Consiliul intră în deliberae, asupra acestor întrebări.

După deliberare, consiliul respinge incidentele ridicate de către acuzaţi.

Consiliul intră în deliberae pentru sentinţă la orele 11 şi 45 minute.

D. GNERASI

MOARTEA ŢARANISMULUI

După retragerea tineretului din partid. „Dreptatea" a intrat în corul Sărindarului

Conflictul dintre eternul pasager politic dela un anumit hotel din Capitală şi tineretul naţional-ţărănesc, este departe de a fi sfârşit aşa cum la început crezuseră întru naivitate, cei din haiticul Lupilor.

Operaţia eliminării din partid a şefului tineretului din Capitală a grăbit doar cu o oră mai devreme o răfuială, care trebuia să înceapă între conştiinţa unui tineret şi şefii tripoterilor de până mai alaltăeri ai cluburilor bucureştene.

Doctorul Nicolae Lupu cel îmbătrânit, după eşecul bătăliilor pierdute în Capitală, credea că aruncarea partidului naţional-ţărănesc, printr'o mişcare de translaţie în braţele deschise ale Internaţionalei III, nu va putea găsi, în turburările intestine ale partidului, o massă conştientă care să se sezizeze şi să reacţioneze prompt.

Faptul că în alegerile comunale din Capitală, doctorul Nicolae Lupu a căzut, iar partizanii săi din Verde, au fost ologiţi de comitetele de sancţionare ale d-lui Ilarie Dobridor, în vreme ce Costache Oratorul era bătut cu ouă din cuibar, putea dela început să desemneze forurilor adormite, dar totuşi în drept conducătoare ale nefericitului partid, reala situaţie a organizaţiei din care Lupii şi-au făcut teren de vânătoare.

După ferparul de eliminare din partid al d-lui Ilarie Dobridor, frăţia Lupilor şi-a închipuit că tineretul decapitat «manu militari», va refula timid lăsând sexagenarului democraţiei dubioase câmp liber pentru Frontul Popular.

S'au înşelat, fiindcă până astăzi numai din Organizaţia Capitalei sunt 2300 de tineri cari sunt gata să învârtă reteveiul pe coastele libidinoşilor Costache şi Nicolae cel Bătrân.

DREPTATEA A TRECUT IN CORUL SARINDARULUI

Acţiunea de comunizare a întregului partid pe cari Lupii o întreprind de două luni de zile, nu s'a mărginit numai la răsmeriţa pe care a provocat-o în cadre ci a instituit peste întârziata înţelegere a d-lui Mihalache, cenzura Frontului Popular la ziarul Dreptatea.

D. ION MIHALACHE

Şi atunci singurul apărător al programului dela Câmpulung înconjurat de o atmosferă pestilenţială, se vede nevoit să plece din redacţia care ideologic s'a mutat cu arme şi bagaje în strada Sărindar (sau dacă vreţi în strada Const. Mille, etc., etc.).

D. Dobridor a demisionat dela Dreptatea, motivându-şi plecarea pe faptul că oficiosul încăpând pe mâna Lupilor nu mai poate prezenta garanţia morală a unei lupte cinstite de program.

Singurul ţărănist a plecat şi au rămas doar Lupii sau Lupiştii să scrie pentru Frontul Popular şi să batjocorească programul de la Câmpulung, de care, în naivitatea sa d. Ion Mihalache, l-a crezut pătruns şi pe Bătrânul Lup.

Dar consecinţele fireşti ale nepăsării, şi libertatea de manevră a Frontului Popular, a smuls partidul naţional-ţărănesc dela atributele fireşti de apărarea clasei ţărăneşti.

Deşi încă de mai înainte, partidul reprezenta din punctul de vedere al formulei economico - sociale, cea mai curioasă împerechere ce s'a văzut vreodată în univers, fiind susţinut de capitalul jidovesc stors din seul ţărănimei şi apărând aceiaşi ţărănime cu capitalul recoltat de pe spinarea sa, totuşi ca rezultat electoral nu se putuse observa un fenomen de o excepţională gravitate.

Partidul naţional - ţărănesc pornit în luptă împotriva oraşelor ajunge să fie susţinut de jidovimea orăşenească şi să câştige, în alegeri acolo unde această populaţie este mai numeroasă, pierzând în schimb toate satele româneşti, deci şi rostul firesc al existenţei sale.

Iată de ce spuneam odată că acest partid trăieşte şi se hrăneşte numai cu paradoxuri, alimentate de îngustimea unor frunţi puţin cugetătoare.

Graficul ultimelor alegeri comunale şi judeţene menite a fi un îndreptar pentru succesiune, a dat aceste curioase rezultate, punând însă şi piatra de mormânt peste doctrina ţărănească.

Rezultatele acestea, sunt clopotele cari sună tânguitor la moartea ţărănismului, ucis de jidovime şi Frontul popular.

STILEX

Dela Palat

COMUNICAT No. 43

Mareşalatul Curţii Regale face cunoscut următoarele:

In ziua de 26 Aprilie 1937 M. S. Regele a primit în audienţă pe Excelenţa Sa Domnul Baron Fulvio Romano Avezzana, senator în Parlamentul italian.

Conversaţii Mussolini-Goering

ROMA 27 (Rador). — Agenţia Ştefani anunţă că conversaţiile de ieri dintre d-nii Mussolini şi Goering au durat trei ore.

La aceste conversaţiuni a asistat şi contele Ciano, ministrul afacerlor străine.

S'a călcat acordul de neintervenţiune

BERLIN 27 (Rador). — Agenţia Havas anunţă:

Nota adresată de guvernul britanic generalului Franco, în legătură cu blocarea oraşului Bilbao, a provocat mare surprindere şi o vie iritaţie la Berlin.

«Angriff» spune că protestul guvernului englez susţine pe cei cari violează blocada şi echivalează cu o călcare a acordului de neintervenţiune.

Misterul Radek se lămureşte...

MOSCOVA (Transconti). — Condiţiunile în cari sunt închişi Radek şi Sokolnicov aruncă lumină asupra comediei tragice a procesului „troţkiştilor". Drept închisoare pentru cei doi foşti demnitari s'a ales o vilă confortabil mobilată, situată la 45 km departe de Moscova.

Nu trebue să se uite că majoritatea materialului, în baza căruia a putut fi acuzat fostul şef al GPU-ului, Jagoda, de delicte criminale, a fost procurat de Radek, în declaraţiile făcute ulterior.

Testamentul lui Lenin speculat de troţchişti

— Cine trebuia să fie dictatorul Rusiei —

ROMA 27. — Agenţia telegrafică «UNITED PRESS» din New York anunţă că TROŢCHI a publicat testamentul politic lăsat de Lenin după moartea sa.

In acest testament, Lenin declară că-l preferă ca dictator al Rusiei Sovietice deoarece nu avea încredere în STALIN pe care-l învinuia că a fărămiţat (încă de atunci) unitatea partidului comunist.

Atacând violent pe Stalin pentru felul cum se comportă TROŢCHI arată că el ar fi putut guverna Rusia în virtutea testamentului politic lăsat de Lenin.

*

Nu e de mirare — adăogăm noi — că demoniacul LENIN, bolnav de sifilis şi paralizie progresivă, l-a desmnat pe sădicul asasin Leiba Trotzki ca succesor al său. Alegere ce s'a făcut de altfel în consens desăvârşit cu supremul Kahal din New-York dacă n'o fi fost chiar sugerată de el.

Ceeace ne umple însă de scârbă, este că odiosul jidan, ucigaşul mărturisit a milioane de oameni nevinovaţi, mai poate face caz de acest testament şi se mai poate agita liber într'o ţară pretinsă civilizată în speranţa că ar mai putea pune mâna încă odată pe Rusia şi poate pe Europa întreagă.

TROTZKI

Tragedia rusească

Mizeria a ajuns insuportabilă în U. R. S. S.

VARŞOVIA 27.—Agenţia „Transconti" anunţă:

Condiţiunile tragice, în cari îşi duc viaţa ţăranii din kolhozuri, pot fi comparate cu cele ale ultimilor cerşetori. Plata pentru o zi de lucru este de 2 kg. de cartofi de calitatea cea mai inferioară. Pentru 200 zile de lucru, câştigul este de circa 150 ruble. Venitul acesta e supus impozitului către stat, care, în natură este de 37 kg. carne tăiată. Deoarece kolhoznicii nu au vite proprii, sunt siliţi să cumpere carne, plătind câte 3 până la 5 ruble de kg. Astfel, impozitul este de 111 până la 125 ruble, adică dela 70—80 la sută din venit.

Din ce trăesc deci kolhoznicii? In kolhozurile suburbane mai câştigă ceva lucrând în întreprinderi. Cu mult mai tragic se prezintă situaţia în kolhozurile situate departe de oraşele mari. Acolo ţăranii, spre a scăpa de spectrul foametei, sunt siliţi să fure cerealele Statului, destinate pentru semănături. Sovietele au aplicat mijloace macabre de apărare. Cerealele destinate pentru semănături sunt otrăvite, iar pe din afară nu se deosibesc deloc de cerealele normale.

In legătură cu acestea se ajunge la tragedii teribile. Astfel kolhoznicul Cernicenko din satul Vitovje, districtul Baryşov, regiunea Kiev, a adus acasă făină din cerealele furate. După consumarea ei întreagă, familia alcătuită din şase persoane a murit în groaznice suferinţe.

Muncitorimea Sovietică cere „Patrie, Rege şi Lege"

RIGA 26. — Faptele care se petrec în Rusia vin să ne confirme din ce în ce mai temeinic falimentul bolşevismului iudaic.

Astfel acum 7 zile muncitorimea minieră din munţii Urali, la o mare adunare de protest au cerut într'o moţiune «Patrie, Rege şi Lege».

Trebue subliniat faptul că acum 20 de ani Ţarul Rusiei a fost împuşcat, fiind condamnat de aceiaşi muncitorime din Urali turbată de revoluţia comunistă.

Concluziile dela Veneţia

Convorbirile dela Veneţia la cari au luat parte Mussolini şi cancelarul Schuschnigg s'au desfăşurat după cum se ştie într'o atmosferă de prietenie. In aceste convorbiri s'au examinat pe deoparte legăturile dintre Italia şi Austria cu celelalte ţări după cum şi problemele ce se referă direct la cele două ţări.

In primul rând s'au subliniat rezultatele favorabile ale protocoalelor dela Roma, cari s'au realizat în deplină înţelegere cu Ungaria, şi s'a exprimat încrederea în întărirea relaţiilor de prietenie între Italia şi Austria. In continuare s'a formulat convingerea că această conlucrare va duce la acelaş ţel, care constă în creiarea condiţiilor pentru o deplină ordine în spaţiul dunărean. **Această ordine nu se poate concepe şi nici realiza fără participarea activă a Germaniei.**

Deasemenea s'a ajuns la convingerea că atât protocoalele dela Roma cât şi pactele încheiate de Austria şi Italia cu Germania şi însfârşit recenta înţelegere italo-iugoslavă constituiesc o favorabilă desfăşurare în garantarea situaţiei din Europa centrală şi prin această activitate pacifică intereselor ţărilor respective şi păcii europene în general.

Presa italiană a ţinut cu această ocazie să-şi precizeze încă odată atitudinea. Astfel într'un articol din „Giornale d'Italia" după ce se combate afirmaţia unor ziare străine că 11 Iulie, 1936 ar însemna începutul încetării „primatului italian" în Austria — fapt imposibil, nefiind niciodată vorba de aşa ceva — se afirmă că **în curând se va cere naţional socialiştilor să-şi împartă răspunderea în Austria cu Frontul Patriotic, lucru care ar însemna cel dintâi pas către o participare directă la guvernare.**

Directorul lui „Giornale d'Italia" crede în apropiata numire a unui „referent" naţionalsocialist pentru Frontul Patriotic. Acesta împreună cu cancelarul Schushnigg şi secretarul de stat Zernatto va lua în discuţie toate problemele celor două mişcări naţionale.

O deosebită însemnătate se dă deasemenea relaţiilor cu vecinii.

In ceea ce priveşte de pildă Iugoslavia, Austria n'are diferende nici de ordin politic, nici de ordin economic cu dânsa, exceptând bineînţeles chestiunea habsburgică la care ea a făcut rezerve. Problema restaurării nefiind însă pe de altă parte actuală momentul pentru o mai strânsă legătură între Viena şi Belgrad se arată astăzi destul de prielnic.

Intre Austria şi România sunt desigur unele greutăţi economice în joc, cari nu sunt însă nici de o natură mai serioasă, nici de neînlăturat.

Dimpotrivă, problemele cari despart Austria de Cehoslovacia sunt esenţial de natură politică. Aceste contradicţii constau în atitudinea radical antigermană a politicei cehoslovace, care prin pactul cu Rusia Sovietică a fost din nou consfinţită, şi care tinde a angaja Austria într'un nou sistem de alianţă trebuind să înlocuiască treptat Mica Inţelegere.

Austria însă — subliniază „Giornale d'Italia" — este un Stat german şi acest Stat a încheiat cu Germania o înţelegere la 11 Iulie 1936. In afară de aceasta Austria este legată de protocoalele dela Roma, a căror temeiu stă în faptul conlucrării cu Italia, cu Italia care la rândul ei se simte îndatorată prin axa Roma—Berlin să recunoască în mod cinstit interesele şi drepturile Germaniei.

Atât interesele naţionale cât şi cele protocolare, după cum şi realele interese de viaţă ale Austriei decid în chip unic linia ei politică şi fac imposibilă orice politică de aventură.

Pe dealtă parte Italia şi-a orientat întotdeauna politica sa pentru a apăra independenţa şi autonomia Austriei şi prin aceasta să-i înlesnească necesarul sprijin politic şi economic.

Din concluzie reiese că relaţiile italo-austriace nu s'au modificat, ci dimpotrivă au dat naştere necesităţii de noi desfăşurări şi aprehenziuni armonice. Alcătuirea şi funcţiunea protocoalelor dela Roma ar putea fi treptat — şi în chip folositor — generalizate.

COMENTATOR

ORA 2

Sentinţa în procesul celor zece legionari

La orele 12,45 Consiliul intră în şedinţă şi dă următoarea sentinţă:

Caratănase Ion; Bozântan Iosef; Curcă Ştefan; Pele Ion; State Grigore Ion; Atanasiu Ion; Bogdan Gavrilă; şi Vlad Radu, MUNCĂ SILNICA PE VIAŢA.

Georgescu Ştefan şi Trandafir Ion câte 10 ani muncă silnică.

In virtutea art. 133 din c. j. m. toţi acuzaţii au fost condamnaţi la câte o sută lei cheltueli de judecată.

In Spania

Ofensiva naţionalistă pe frontul de Nord

SALAMANCA 27 (Rador). — Agenţia Havas transmite:

Postul de radio de aici a anunţat aseară la ora 22 că în sectorul Teruel trupele naţionaliste au înaintat, cucerind o mică porţiune de teren şi alungând pe inamic de pe poziţii. Guvernamentalii au pierdut 30 morţi şi şase mitraliere.

Pe frontul din Biscaya, situaţia este rezumată astfel: trupele naţionaliste îşi continuă înaintarea şi sfărâmă toate obstacolele care se opun înaintării lor. La ora 16, coloanele naţionaliste ocupau în întregime toată regiunea industrială Eibar. Pierderile suferite de inamic sunt considerabile. Numărul prizonierilor capturaţi este socotit la peste 3000. Prada de răsboiu căzută în mâinile naţionaliştilor, atât ca material greu, cât şi în materie de puşti şi mitraliere este incalculabilă.

Seara târziu, înaintarea continua.

Importanţa localităţilor cucerite de naţionalişti

— Comuniştii distrug totul —

SAINT JEAN DE LUZ 27 (Rador). — Agenţia Stefani transmite

Inaintarea naţionaliştilor, care a dus la ocuparea oraşelor Eibar şi Durango, a fost fulgerătoare.

Eibar, orăşel basc de 25 mii locuitori, renumit prin fabricile sale de arme, a fost transformat în ruine de guvernamentalii cari se retrăgeau.

Mai mare importanţă din punct de vedere strategic, are Durango, cu 50.000 locuitori, situat la 30 kilometri de Bilbao, spre Est de acest oraş, la răscrucea şoselei naţionale San Sebastian-Bilbao şi a şoselei provinciale Vittoria - Bilbao. Durango este legat strâns de istoria mişcării carliste. Don Carlos convoca ca deobiceiu aici pe cei mai credincioşi partizani ai săi din mişcarea legitimistă. La Durango se mai păstrează încă numeroase monumente originale ale artei basce, cum este faimoasa Cruz de Cantciaga. Tot aici este şi sediul cel mai important al Companiei Jezuiţilor din Ţara Bascilor.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMI INESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2

Redactor responsabil: V. OLANIUC STERE